

SLAP

LIST UČENIKA OSNOVNE ŠKOLE DOBRIŠE CESARIĆA, ZAGREB / BROJ 24 / GODINA 2022. / CIJENA 10 KUNA



Tema broja — Cesarićeve kapljice!

Dragi Slapoljupci!

Neumorni Slap i ove godine teče popraćen šuštanjem lišća, šapatom kiše i prvim proljetnim zrakama sunca! Naše kišne kapljice početkom jeseni odlučile su se vratiti u prošlost i podsjetiti nas na stvaralaštvo pjesnika po kojem naša škola nosi ime. Od njegovog rođenja prošlo je 120 godina. Zahvalni smo mu na inspirativnim pjesmama koje znaju mali i veliki.

Odali smo mu počast čitajući i recitirajući njegove pjesme, obilježavanjem Cesarićevih dana u siječnju i poduzetnim idejama povezanim s njegovim likom i djelom. Obnovili smo suradnju s Osnovnom školom "Dobriša Cesarić" u Cesarićevoj rodnoj Požegi, ali i jednom veselom i svečanom školskom himnom koja je napokon tu, zauvijek u našim srcima. I kud god himna stiže, uvis diže usplahirene Cesarićeve kapljice koje radosno pjevaju: "Voćka poslije kiše suze obriše / Kada se sjeti našeg Dobriše. / I krošnje su pune pjesama ptica / Dok sunce grije sretna dječja lica."

Sretna dječja lica Cesarićev duh pratio je na skitanjima i putovanjima svijetom i Hrvatskom. Od Požege do Portugala Cesarići su predstavljali našu školu i usavršavali se sudjelujući u projektima "Upcycling" i "Outside". Iako smo putovali nismo zaboravili na našu obnovljenu školu! Saznali smo o čemu su naši učitelji razmišljali tijekom obnove. Upoznali smo se s novim domarom koji nam je otkrio skrivene kutke škole.

Škola nije izdvojena poput otoka. Odgaja nas i obrazuje za budućnost zbog čega se moramo međusobno uvažavati i zajedno djelovati. Družeci se s volonterima iz europskih zemalja, naši kreativni i poduzetni učenici pokazali su zajedništvo i kreativnost!

Naravno da vas uz kreativne ideje uvijek podsjećamo i na važnost kulturnog uzdizanja, stoga posjetite muzeje u kojima se možete zabaviti i nešto pojesti! Poželjno je opustiti se i zaboraviti na obveze, no važno je razmišljati o svom izražavanju. O tome kaj briju učenici naše škole saznajte u rječniku. I ove godine usavršavali smo se u svom poslu. Ljudi kažu da uspješniju budućnost možeš graditi učeći na prošlosti. Budući da su nas cijelu godinu pratile kapljice prošlosti, odlučili smo zaroniti u prošlost Slapova i vidjeti što su o Cesariću istkali prvi novinari naše škole.

Pazili smo i na zdravlje, no ove godine isključivo na psihičko zdravlje. Kako ostati zdrav i svoj provjerite u rubrici Zdravstveni odgoj! I ove godine završite u zabavnik za dušu i razvijajte svoje moždane vijuge rješavajući križaljke, osmosm jerke i sudoku! Nemojte se osjećati tužno i usamljeno jer uz naše kapljice nikad niste sami!

Vaše urednice

Ivana Caktaš, Gabrijela Kovačević
i Kristina Kvakon



SADRŽAJ

Tema broja - Cesarićeve kapljice

Što nam znači njegova mala kap?	3
Cesarićev profil	4
Pričajmo o Cesariću	5
Kad slapovi povijesti progovore	6
Čajanka s Cesarićem	7
Dan Cesarićevih poduzetnika	8
Imamo školsku himnu!	9
Cesarići putuju Cesarićima	10

U retrovizoru

Anketa o nastavnim predmetima u školi	11
Dan škole	12
Novinarsko oko, Slapoljupci o Slapu	13
Ukrasi svoju platnenu vrećicu	14
Jesenski desert, Izrada pješanog sata	15
Božić nekada i danas	16
Uspjesi na natjecanjima	17

Projekti

Škola u pokretu	18
Izmjenjimo iskustva	19
Vamos para Portugal	20
Thessaloniki	21
Srcem za srca	22
Uradi sam	23

Škola nakon uljepšavanja

Očima učitelja, Novo ruho škole	24
Ogledalo Borongaja	25
Pustolovina s domarom	26

Skitamo, tragamo, putujemo

Biserka čuva hrvatske bisere	27
Posjet Muzeju iluzija	28
Cat Caffè - kafić s devet života	29
Putovanje u Egipat	30
Moje putovanje u Teotihuacan	31
Maturalac	32
Mir za dušu i tijelo	33
Novi Vinodolski	34
Želim znati više o...	35
Putujemo mi, putujte i vi!	36

Zdravstveni odgoj

Tik Tok influence, Poularnost društvenih mreža	38
Followeri mentalnog zdravlja	39
Budi svoj/svoja	40

Eko - eko

Mislimo zeleno, Kako sam pomogao šumi	41
Ne okolišaj, Klima se klima	42

Zabavnik

Zagonetke, Pokušaji nastanka himne	43
Stihovi za dušu, Likovni radovi učenika	44

Impresum

SLAP

List učenika Osnovne škole Dobriše Cesarića

Izdavač: osnovna škola Dobriše Cesarića

Zagreb, Đalskoga 29

Tel / fax: 01 2339 884

e-mail: os.dobrise.cesarica@inet.hr

Odgovorne urednice: Ivana Caktaš, mag. educ. philol. croat. Gabrijela Kovačević, mag. prim. educ. i Kristina Kvakon, mag. educ. philol. croat.

Glavna urednica: Ema Reja, 5. a

Uredništvo: Franka Salmić, 4. a, Andro Pavlek, 4. a, Robert Frouth, 4. b, Filip Frouth, 4. b, Petar Korkut, 4. b, Petra Stipančić, 4. b, Nika Vuković, 4. b, Bruna Vlahović, 4. b, Tia Kolar, 4. b, Lara Kufner, 5. a, Katja Vranić, 5. a, Ema Reja, 5. a, Bruna Basara, 5. a, Paula Šemper, 5. a, Vita Vučinić, 5. a, Ivona Đurinek, 5. b, Linda Neziri, 5. b, Ema Grahovac, 5. b, Maša Puljević, 5. b, Marija Cabraja, 7. a, Edona Neziri 7. a, Emanuela Marek, 8. b,

Grafičko oblikovanje i priprema:

Danica Bobinac, mag. art

Tisak: Macan d.o.o., Ljubijska 52, Zagreb

Naklada: 200 primjeraka

ISSN 1332-1501

Prošle su 42 godine od njegove smrti, no njegov slap još uvijek teče našim mislima...

ŠTO NAM ZNAČI NJEGOVA MALA KAP?

Budući da pohađamo školu koja nosi njegovo ime i prezime, slap Cesarićeva života i stvaralaštva svakodnevno teče našim mislima. Mi smo Cesarićeve kapljice i dio smo slapa njegova života. Svaka njegova kap u nama ostavlja neizbrisiv trag.

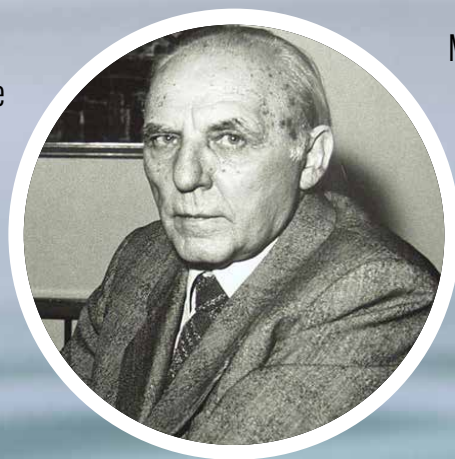
Cesariću smo zahvalni! Divimo se njegovom stvaralaštvu. Za njegove pjesme znaju stari i mladi. Cijenimo njegove stvari koje imamo u školi i s ponosom ih pokazujemo drugima. Svakodnevno se smiješimo njegovoj bisti koja nas pozdravlja dok trčimo prema gornjem hodniku.

Cesarić nas motivira! Na satima čitamo njegove pjesme, osmišljavamo svoje pjesme

na temelju stihova iz njegovih pjesama, pomoću motiva iz njegovih pjesama pišemo stihove školske himne. Za Cesarićev ime nadaleko se čuje. Zbog njega smo ponosni Cesarići koji ostvaruju uspjehe na županijskim i državnim natjecanjima.

Cesarić nas ujediniuje! Potiče nas na suradnju s drugim Cesarićima. Suradjujući, naša škola postaje otvorena prema svima i stvara dugu koja sja i dršće u hiljadu šara. Taj naš san u slapu da bi mogao i dalje sjati, Cesarić nam ga pomaže tkati!

Marija Čabraja, 7. a



Proučite profil pjesnika po kojem naša škola nosi ime!

Cesarićev profil

Ime: Dobriša

Prezime: Cesarić

Zanimanje: pjesnik, prevoditelj, lektor

Godina rođenja: 1902.

Godina smrti: 1980.

Najpoznatije pjesme: Slap, Voćka poslije kiše,

Balada iz predgrađa, Jesen, Vagonaši...

Mjesto rođenja: Požega

Ime i prezime oca: Đuro Cesarić

Zanimanje oca: šumar

Ime i prezime majke: Marija Cesarić

Period stvaranja: 1931. – 1980.

Prva zbirka pjesama: Lirika, 1931.

Svjetski putnik: Zagreb, Požega, Beograd, Sarajevo, Novi Sad, Skopje, Rim

Nagrada: Nagrada Vladimir Nazor za životno djelo



O Cesariću (120. obljetnica rođenja).



Dobriša Cesarić poznati je pjesnik bio i neke osobne predmete iza sebe ostavio. Učenica Petra od knjižničarke saznala je nešto više o njima te odlučila podijeliti informacije s nama svima!

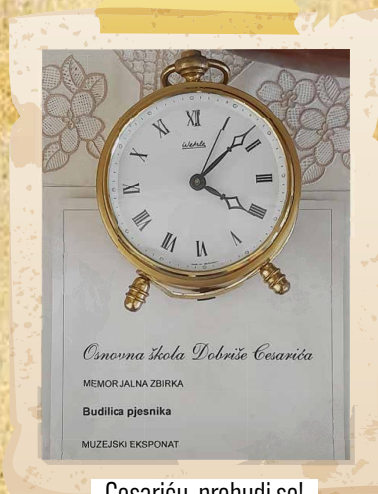
Pričajmo o Cesariću

P: Možete li kratko reći tko je bio Dobriša Cesarić?

K: Dobriša Cesarić jedan je od najpoznatijih hrvatskih pjesnika. Autor je poznatih pjesama kao što su Voćka poslije kiše, Balada iz predgrađa i Pjesma mrtvog pjesnika.

P: Zašto je škola dobila ime po Dobriši Cesariću?

K: Primijetili ste da sve ulice u okolini škole nose imena hrvatskih književnika. Svaki od njih poseban je i vrijedan. Dobriša Cesarić velik dio svog života proveo je u Zagrebu. Imao je čast da se po njemu zove škola koja ima središnje mjesto u kvartu i u koje dolaze djeca iz Leskovarove i Šimićeve ulice. Građani su mu zahvalili time što su jednu od osnovnih škola nazvali po njemu.



Cesariću, probudi se!

P: Kada je izgrađena naša škola?

K: Škola je počela s radom 1. listopada 1964. Postoje zanimljive fotografije iz tog razdoblja na kojima se vide različite faze izgradnje. Na fotografijama se vide i susjedi koji su s pažnjom pratili radove. Više o povijesti škole možete saznati iz monografije koju smo izdali povodom 50. godišnjice rada škole.

P: Tko je i kada napravio njegovu bistu koja stoji u hodniku škole?

K: Originalnu brončanu bistu naziva Portret Dobriše Cesarića je izradio poznati akademski kipar Kosta Angeli Radovani 1952. godine. Ona se čuva u Muzeju suvremene umjetnosti u Dubrovniku. Bistu u hodniku naše škole kupili smo od gospodina Radovanija. On ju je napravio u istom kalupu. Trebamo ju čuvati kao važnu umjetninu i njome se ponositi.



Bista Dobriše Cesarića.

P: U Memorijalnoj zbirci vidimo neke osobne predmete Dobriše Cesarića. Koji su to predmeti i kako su dospjeli u našu školu?

K: Radi se o muzejskim eksponatima koje je školi poklonila Cesarićeva nećakinja, gospođa Mirna Flögel-Mršić. O Cesariću je rekla: "Danas je Cesarić nepravredno zapostavljen u školskim programima. Djeca misle da je on napisao samo pjesmu 'Slap', ali on je puno, puno više od toga!"



Cesarićev fotoaparata.

Pogledamo li pobliže predmete koje nam je povjerila na čuvanje možemo s lakoćom zamisliti Dobrišu Cesarića kao elegantnog gospodina s kožnom aktovkom i kišobranom u ruci. Možemo zamisliti kako uzima nalivpero i piše pjesme ili čak vidjeti njegov rukopis na poleđini nekih fotografija. Sviđa li vam se njegov fotoaparata?

P: Da, vrlo je zanimljiv. Moram priznati da prije nisam vidjela takav fotoaparata.

Zna li se s koliko godina Dobriša Cesarić počinje pisati pjesme?

K: Znamo da je njegova prva pjesma naziva I ja ljubim objavljena 1916. godine kada je imao samo četrnaest godina. U njoj izražava svoju ljubav prema prirodi i domovini. Cesarić je već tada imao osjećaj za ritam pa su neke njegove pjesme i uglazbljene.

P: Je li Dobriša Cesarić bio poznat po još nečemu?

K: Volio je putovati i fotografirati, zapažao je ljude, okolnosti u kojima žive i njihove osjećaje. Svoje osjećaje opisao je u pjesmama od kojih su mnoge prevedene na brojne svjetske jezike. Cesarić je bio i prevoditelj. Prevodio je s njemačkog, ruskog, talijanskog, bugarskog i mađarskog jezika.

P: Bio je ovo vrlo zanimljiv, poučan i ugodan razgovor. Hvala Vam na odgovorima!

Petra Stipančić, 4. b



Memorijalna zbirka Dobriše Cesarića.

Upustili smo se u povijesno istraživanje Slapova i doznali što su prvi Slapovci istkali o Cesariću!

Kad Slapovi povijesti progovore!

„Cesarić - to je srce koje misli o svojim osjećajima“ rekao je svojedobno pjesnik Jure Kaštelan o Cesariću. Te riječi nalaze se na drugoj stranici prvog Slapa tiskanog 1996. godine. Tadašnji učenici naše škole o Cesariću su rekli:

“U pjesmama Cesarić svoju ljubav slikovito prenosi na nas, gotovo je sami možemo vidjeti i osjetiti. Njegova poezija potiče ljude na život, na njihovu važnost u svijetu. Cesarića otkrivamo preko njegovih pjesama. Običnim motivima daje potpuno nov sjaj i oblik.”

Novinari i škola bili su ponosni na prvi tiskani broj lista povodom Dana škole. Naveliko su istraživali o Cesarićevoj životu. Posjetili su knjižnicu Škole narodnog zdravlja „Andrija Štampar“ (danas poznatu kao Nastavni zavod za javno zdravstvo) u kojoj je od 1929. do 1941. radio kao glavni knjižničar i lektor zdravstvenih izdanja Dobriša Cesarić. Priča se da je svaki dan, idući na posao, promatrao breze na Medveščaku što ga je potaknulo na pisanje pjesme Breze na ulici. S prozora knjižnice promatrao je vočku okupanu kapima kiše, drveće koje ga je podsjetilo na to da čovjek u životu doživljava vesele i tužne trenutke pa je napisao pjesmu Vočka poslije kiše. Put je novinare dalje vodio prema Mirogoju gdje su ih uvelo cvijeće i zahrdali poklopci svijea podsjetili na to da našeg pjesnika više nema.



Nadgrobnna ploča Dobriše Cesarića.



Breze u proljeće.

Godine 2000. Cesarići su obilježili 35. obljetnicu rada škole. U školi je tada postojala i Spomen-soba posvećena Cesariću sa sačuvanim osobnim predmetima i fotografijama našeg pjesnika. Danas ih možemo vidjeti u sklopu Memorijalne zbirke na gornjem školskom hodniku.

Godine 2002. škola je proslavila 100. obljetnicu rođenja pjesnika Dobriše Cesarića povodom čega su novinari intervjuirali gđu Mirnu Flögel, predsjednicu tadašnjeg Društva štovatelja Dobriše Cesarića. Danas u školi postoji Cesarićeva bista otkrivena 2004. godine povodom Dana škole: Rad je akademskog kipara Koste Angelija Radovanija.

Polako se iz prošlosti vraćamo u sadašnjost. Možemo zaključiti da su prijašnji “Slapovci” puno pisali o Dobriši Cesariću. Naučili su nas strpljenju, veselju, dali nam nove ideje i potaknuli nas na nova istraživanja o Cesariću. Cesarić bi zasigurno imao puno zanimljivih komentara o našim “Slapovima”.

Lara Kufner, 5. a



U predbožićno vrijeme žudimo za toplim čajem, slasnim keksima, ali i nadahnjujućom poezijom. Slikovita, sažeta i poticajna Cesarićeva poezija savršeno se uklapa u opisani ugođaj.

Čajanka s Cesarićem

Prosinački utorak. Ulazimo u razred nekoliko minuta prije 8 sati. Zvuk kuhala za vodu poziva nas da se udobno smjestimo na dekice. Na dekicama se nalaze keksi i čajevi različitih okusa. Žudimo za proljećem pa se odlučujemo za čaj od jagode s vanilijom. Miris čaja i sladak okus rastopljene čokolade u ustima prizivaju srce i dušu našeg pjesnika! Polako nas prožima topla i ugodna kućna atmosfera.

Tiho, o tiho, Cesarić ulazi u razred, a naše srce govori još tiše. Razredom se ore Cesarićeva pjesme "Slap, Voćka poslije kiše, Jesen, Breze na ulici..." Učenici recitiraju njegove pjesme, pišu svoje pjesme na temelju stihova iz njegovih pjesama, slušaju uglazbljene Cesarićeve pjesme. Razgovaraju i otkrivaju smisao Cesarićevih pjesama. Zašto se voćka nakon kiše osjeća kao jedno drvo? Koga nema u "Baladi iz predgrađa"?



Čajanka pod maskama!

Naše kapljice prenose tradiciju recitiranja Cesarićevih pjesama s generacije na generaciju. Da bismo nastavili tkati svoje znanje o Cesariću, prošetali smo školom. Zaustavili smo se pred Cesarićevom bistom i vidjeli Memorijalnu zbirku u kojoj su Cesarićeve stvari: aktovka, kovčeg, fotoaparati koji radi, ali više za njega nije moguće kupiti film, Cesarićeve fotografije iz Rima, njegovu budilicu... Zamišljamo kako Cesarić olovkom piše novu pjesmu, kako ga zvuk jutarnje budilice tjera na put po Rimu i fotografiranje novih motiva koji će u pjesniku potaknuti pisanje novih stihova.

Nama je Cesarićeva poezija poput budilice – budi u nama želju za stvaranjem novih pjesama. Možda se i u našem razredu krije novi Cesarić! Pročitajte pjesmu nastalu na temelju stihova iz Cesarićevih pjesama!

Ususret proljeću

Prozoru pridoht.

*U predvečerje, iznenada
pojario se ponad grada.*

"Pusti me, rjetre!" oblak kaže.

S lišćem se igram!

Sparati me mogu.

*Večernji rjetar proljeće nam nosi
odjednom vrt je prepun sunca.*

Smiju se oči, srca se mlade.

Proljetna kiša zalijeva made.

U mladoj travi,

gle malu voćku poslije kiše.

Rascvate grane mjiše.

Dopire do mog srca pjev.

Evo čarolije.

Proljetna kiša rastapa tuge.

Ne laže, me osvaja zvukom,

Srce ti vrije od vedrine.

Proljeće svud sja i miriše.

Lovro Kvesić Logić, 7. a



Obilježavajući Dan Cesarićevih poduzetnika, zahvalili smo Cesariću na osjećajnim pjesmama koje ćemo pamtiti cijeli život!

Dan Cesarićevih poduzetnika

Povodom 120-e godišnjice Cesarićeva rođenja obilježili smo Dan Cesarićevih poduzetnika. Učenici sedmih razreda predstavili su projekte posvećene Cesariću. Osmislili su reklame za proizvod povezan s likom našeg pjesnika. Zajedno su osmišljavali ideje, međusobno ih vrednovali, razvijali osobne potencijale i sudjelovali u projektu od ideje do izvedbe. Nakon mjesec dana rada dobili smo dva projekta posvećena Cesariću.

Projekt Kisl



INSPIRIRANO
PJESMOM:
LJUBAV

Nakit inspiriran pjesmom "Ljubav".

U projektu Kisl sudjelovali su Lara Radelić, Sarah Maslić, Ivo Domijan i Karlo Zirdum, učenici 7. b razreda. Učenici su izradili nakit od glinamola i žice i obojili ga u skladu s Cesarićevim pjesmama. Lara i Sarah izradile su kuglice od glinamola, a Ivo i Karlo obojili su kuglice kistom i temperama. Učenike su motivi iz Cesarićevih pjesama podsjetili na određenu boju kojom su ukasili ogrlice i narukvice. Ogrlica od glinamola u nijansama plave boje dočarala je boju slapa iz pjesme Slap. Narukvica u nijansama crvene boje dočarala je boju iz pjesme Ljubav budući da Ljubav povezujemo s crvenom bojom srca. Ogrlica u nijansama nebesko plave boje, zelene boje zemnih stvari i sive boje tmurnog oblaka dočarala je boje iz pjesme Oblak. Crvenkastožutu svjetlost u Baladi iz predgrađa koja pada na debelo blato kraj staroga plota i dvije tri cigle na putu dočarale su žuta, narančasta i smeđa boja.

Edona Neziri, 7. a

La Cesara



Haljina "La Cesara".

U projektu su sudjelovale Nia Lovrović, Anamari Trninić i Ema Ćorković, učenice 7. b razreda. Ove zaljubljenice u modu osmislile su novu kolekciju za žene čija je najveća novost haljina La Cesara. Ako vam je dosta običnih haljina i želite se ugledati na Cesarića, onda je za vas haljina La Cesara. Ako kupite haljinu osjećat ćete se kao pravi pjesnik i imat ćete inspiracije! Haljina je bijele boje. Prošarana je duginim bojama i ukrašena blistavim kapljicama slapa. Natpis na haljini je: Teče, teče i teče jedan slap! Lepršava i zanosna haljina u potpunosti dočarava ugođaj Cesarićeve pjesme Slap.

Himna škole pjesma je koja predstavlja našu školu. Osmišljavanje stihova za školsku himnu obogaćeno motivima iz Cesarićevih pjesama i motivima Borongaja preuzeli su učenici. Donosimo vam cijeli projekt nastanka himne - od ideje do izvedbe!

Imamo školsku himnu!

Zasukali smo rukave i osmislili školsku himnu! Himnom odajemo počast našoj školi, učenicima, učiteljima i svima koji ovdje rade, našem dvorištu, vrtu, kvartu i svemu što nas podsjeća na školu. Himna ostaje zauvijek i posvećena je onima koji su radili, rade ili će raditi u školi. Svaki učenik najbolje poznaju školu i osjećaj dolaženja u nju, prvi i osmi razred, omiljenog učitelja, prvu simpatiju, stoga zaslužuje biti stihoklepac školske himne!

Inspiraciju za pisanje stihova učenici su pronašli u školi, na školskom igralištu, u parku. Okruženi motivima iz Cesarićevih pjesama i motivima Borongaja stvarali su stihove koji će se pjevati generacijama kao i Cesarićeve pjesme. Zahvaljujući školskoj himni, Cesarićevo ime ostat će zauvijek zapamćeno. Školska himna premijerno je izvedena na Dan škole 3. lipnja 2022. godine.

Paula Šemper, 5.a



Pjevaj!



Uglazbi!

Himna

U našoj školi teče jedan slap
Svatko je od nas jedna bistra kap.
Jedna bistra glava koja sanja
Da će jednom biti šuna znanja.

Netko biciklom netko cipel cug
Taj put do škole nikom nije dug.
Svud nam Borongajem pogled luta
Pruga, potok, ciglu, gle, kraj puta!

Refren
Vočka poslije kiše suze obriše
Kada se sjeti našeg Dobriše.
I krošnje su pune pjesama ptica
Dok sunce grije sretna dječja lica.

U kvartu breze, limenke i park
Kući žurim prije nego padne mrak.
Idu ljeta, jeseni i zime
A naša škola nosi slavno ime.

Širimo vidike i učvršćujemo poznanstva! Suradujemo s osnovnom školom koja nosi Cesarićevo ime i kulturnim i znanstvenih institucijama u gradu Požegi.

CESARIĆI PUTUJU CESARIĆIMA!

OŠ „Dobriša Cesarić“, Požega.

Dana 12. svibnja 2022. godine posjetili smo grad Požegu. Družili smo se s požeškim Cesarićima, djelatnicima i učenicima Osnovne škole “Dobriša Cesarić” u Požegi. Domaćini su nas ugodno ugostili. Pobrinuli su se da ne budemo gladni i žedni! Suradnja s Cesarićima u Požegi započela je prije mnogo godina, a sada smo ju povodom obilježavanja 120. godišnjice Cesariće-va rođenja obnovili! Osim zajedničkog imena škole i naziva školskog lista Slap, spaja nas i ljubav prema Cesarićevom pjesništvu, literarni i novinarski rad.



Učiteljice istražuju!

Poklonili smo im naš školski list Slap koji je ove godine bio na državnoj smotri LiDRaNo među 17 najboljih školskih listova u Hrvatskoj! Naši prijatelji čestitali su nam na ostvarenom uspjehu i izrazili želju za suradnjom tijekom godine. S učiteljicom hrvatskoga jezika gđom Blankom Đimoti dogovorili smo posjet našoj školi početkom iduće školske godine. Razgovarali smo o suradnji tijekom godine, zajedničkom zborniku radova Cesarića, a i dobili ideju o povezivanju i suradnji s OŠ Dobriša Cesarić u Osijeku.



Spomen-ploča.



Druženje.

Susreli smo se s učenicima literarne skupine osmih razreda i razmijenili iskustva o radu na školskom listu. S članovima novinarske skupine razgledali smo školu. Školu je 1962. godine utemeljio Grad Požega i broji 656 učenika koje podučava oko 50 učitelja i učiteljica. Nedaleko od grada, postoji jedna područna škola u Novoj Lipi. Požeški Cesarići odveli su nas i do spomen-ploče Dobriši Cesariću koja se nalazi na pjesnikovoj rodnoj kući.

Maša Puljević, 5. b

Suradnja dviju škola.



Istraživanje knjižnice!



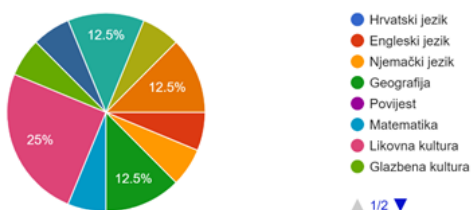
Anketu u Google formsu osmislile su učenice Lana Jembrih, Emanuela Marek, Ema i Tara Purić. Anketu je rješavalo šesnaest učenika osmih razreda. Cilj ankete bio je saznati mišljenje učenika o predmetima u školi. Prikupljene podatke zapisala je učenica Ema Purić.

Anketa o nastavnim predmetima u školi

Koji predmet ti je najdraži?

Likovna kultura omiljeni je predmet učenika škole. Čak 25% anketiranih učenika odabralo je Likovnu kulturu kao omiljeni predmet, a nakon toga slijede Fizika, Geografija te Tjelesna i zdravstvena kultura s 12.5%.

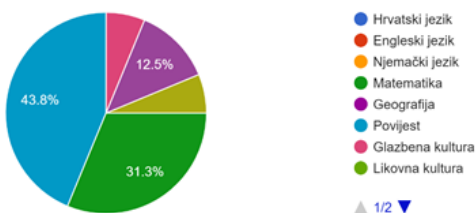
Koji predmet ti je najdraži?
16 responses



Koji predmet ti je najteži?

Učenicima je najteži predmet Povijest, a nakon nje Matematika i Fizika. Čak 43.8% anketiranih učenika odabralo je Povijest kao najteži predmet, a 31.3% odabralo je Matematiku. Treće mjesto zauzela je Fizika s 12.5%.

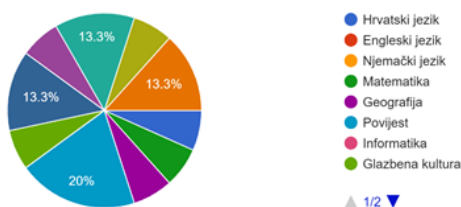
Koji predmet ti je najteži?
16 responses



Koji vam je predmet najmanje zanimljiv?

Učenicima je najmanje zanimljiva Povijest (20% glasova). Nakon nje slijede Tjelesna i zdravstvena kultura, Fizika i Biologija s 13.3% glasova.

Koji predmet vam je najmanje zanimljiv?
15 responses



Kada biste mogli dodati bilo koji novi predmet, koji bi to bio?

Četvero učenika izrazilo je želju za predmetom Domaćinstvo. Jedan glas dobili su sljedeći prijedlozi: kuhanje, gluma i igranje Yugi-oh karata. Drugi učenici rekli su da imaju već dovoljan broj predmeta.

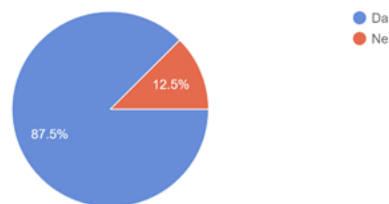


“Zaboravljene stare vještine”.

Podupirete li korištenje tehnologije u školi?

Veći broj učenika podupire korištenje tehnologije u školi, čak njih 87.5%.

Podupirete li korištenje tehnologije u školi?
16 responses



Objasnite odgovor na prethodno pitanje. Zašto ste za ili protiv tehnologije u školi?

Odgovori su bili različiti pa ćemo izdvojiti neke:

“Podupirem tehnologiju u školi jer je neke stvari lakše napraviti pomoću tehnologije.”

“Mislim da smo u novom dobu i trebali bismo se koristiti tehnologijom jer je jako bitna.”

“Ne podržavam, zato što je dobro razvijati motoričke vještine pisanjem. Ionako previše vremena provodimo za računalom.”

“Mislim kako bi bilo dobro učiti i raditi uz pomoć tehnologije na satu, ali na neki drugi način, a da ne uključuje gledanje i slušanje videolekcije. Primjer može biti lekcija na satu tako da svaki učenik uz pomoć tehnologije na satu unutar 45 ili 90 minuta sakupi sve važne informacije i sastavi ih u nekakve bilješke. Tako bi učenici na satu više pamtili ono što su pročitali i zapisali.”

Ema Purić, 8. b

Nakon dvije godine vladavine koronavirusa uspjeli smo se svi zajedno podružiti i zabaviti u školskom dvorištu.

Dan škole

Dana 3. lipnja 2022. godine obilježili smo Dan škole. Druženja, zabave i veselja nije nedostajalo! Bili smo željni aktivnosti i natjecanja pa se na školskom igralištu održao sportski turnir u nogometu i odbojci. Dan je protekao u druženju s harfisticom, sudjelovanju u radionicama apstraktnog slikarstva i izradivanju origamija u suradnji s izdavačkom kućom Profil Klett.

Koristeći se kredama u boji, Likovna grupa oživjela je školsko igralište prekrasnim crtežima. Učenici i roditelji mogli su saznati više o projektima u kojima sudjeluje naša škola zajedno s članovima udruge O. A. Z. A. Djeca su se igrala padobranom, sudjelovala u Steam showu, igrala igru s učiteljicama na engleskom i njemačkom jeziku.

Šlag na torti bila je priredba na kraju koje smo čuli školsku himnu! Nadamo se da ćemo i iduće godine Dan škole obilježiti veselo i zaigrano! Ljudi kažu da fotografije govore više od riječi. Ako ni nakon gledanja fotografija ne ostanete bez teksta, onda pogledajte videozapis!

Paula Šemper, 5. a



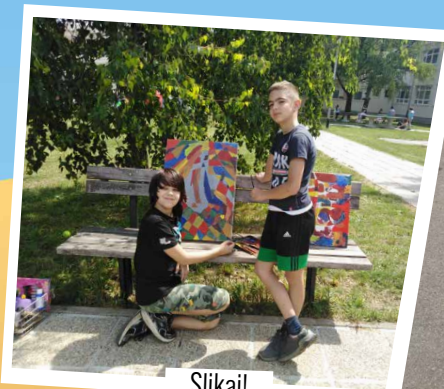
Odbojkašice na pijesku.



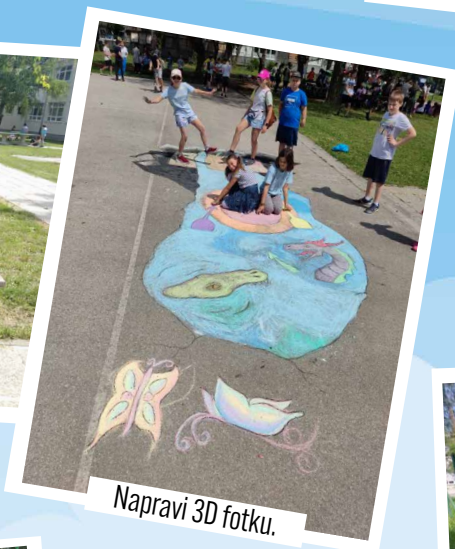
Osvajeno 1. mjesto u nogometu (4.a).



STEAM show.



Slikaj!



Napravi 3D fotku.



Igraj se s padobranom.



Kako svirati harfu.



Uključi se u projekte!



Budi kreativan!



Sadi cvijeće!

Kažu da je najbolje učiti na dobrim primjerima. Kao novinari pitali smo se kako su radili novinari prije nas. Što možemo naučiti od njih? Kakav je naš pogled na Slapove iz prijašnjih godina?

Novinarsko oko

Razmišljajući o temama o kojima ćemo pisati u Slapu, odlučile smo vidjeti kako su na Slapu prijašnjih godina radili naši kolege novinari. Zaputile smo se u školsku knjižnicu u kojoj se nalaze svi Slapovi. Bilo je zanimljivo čitati tekstove nekadašnjih novinara. Usporedile smo Slap iz 1997. i 2002. godine. Dijeli ih samo pet godina, a razlika je vidljiva već na prvi pogled. Pronašle smo puno sličnosti s današnjim Slapovima što nam dokazuje da iako nas dijele godine, novinarski um uvijek istražuje i razmišlja u istom smjeru.

Ne biste vjerovali, Slap iz 1997. godine tiskan je crno-bijel, a naslovnica i pozadnjica su u veselim šarenim bojama. Crvena, plava i žuta boja odmah pozivaju na veselje i čitanje. Ima 30 stranica što je sjajno budući da tadašnji novinari nisu imali pristup internetu kao mi danas i morali su više mozgati!



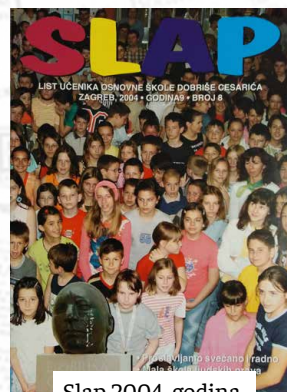
1. Slap 1996. godine.



Slap 2001. godina.

U Slapu iz 1997. godine tema broja je zdravlje. Saznali smo da je naša škola 1996. godine pridružena Europskoj mreži škola koje promiču zdravlje. Davnje 1997. godine učenici su oslikavali zidne površine školskog hodnika i provodili higijensko-estetsko uređenje škole. Intervjuirali su Sinišu Crmrka, nekadašnjeg voditelja Turbo Limač Showa i gđu Drinku Pavlić, kćerku književnice Blanke Dovjak-Matković (napisala je roman Zagrebačka priča). Slap ima puno teksta, dječjih pisanih i crtanih radova.

Slap iz 2002. godine ima sličnu naslovnicu crvene, plave i žute boje, 40 stranica i tiskan je u boji. To nam dokazuje da su naši prethodnici temeljito radili i napredovali. Slap je posvećen 100. obljetnici rođenja Dobriše Cesarića. Tadašnji novinari istražili su na Borongaju što stanovnici znaju o Cesariću, a i razgovarali su s gđom Mirnom Flögel predsjednicom Društva štovatelja D. Cesarića koja je otkrila mnoge zanimljivosti o njemu. Putovali su u školu u prirodi u Novi Vinodolski kao i mi danas, ali i davali savjete o tome kako reći NE pušenju cigareta. Ugostili su vrsne sportaše Tamaru Boroš i Zorana Primorca, istraživali o modi u školi. Zaključujemo da se novinarski istraživački duh tijekom godina nije promijenio, štoviše novinari i danas znatiželjno istražuju.



Slap 2004. godina.

Bruna Basara i Lara Kufner, 5.a

Novinari se usavršavaju u poslu. Žele da Slap svake godine bude bolji i zanimljiviji našim čitateljima. Za to im je potrebna vaša pomoć!

Slapoljupci o Slapu!

Na početku svake nastavne godine novinari razmišljaju o kojim će temama pisati u Slapu. Ove godine odlučili smo potražiti vaše savjete. Tekstove u Slapu pišu novinari, ali ih čitate vi. Stoga nam je važno vaše mišljenje. Postavili smo vam nekoliko pitanja:

- Imate li prijedloge za dizajn Slapa?
- O kojim temama biste voljeli čitati u Slapu?
- Što biste dodali na zabavnu stranicu?
- Kakve vrste tekstova volite čitati (intervju, putopis, vijesti)?

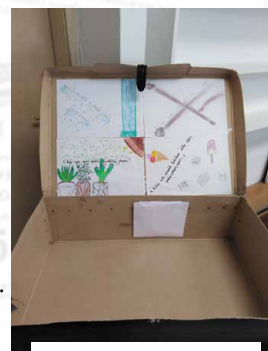
Svoje odgovore ubacivali ste u novinarsku škrinjicu.

Vaši prijedlozi za 1. pitanje su:

- Možda da promijenite ime školskog lista, npr. u dugi slap, kratki slap, plavi slap...
- Možda bi bilo dobro na naslovnicu staviti dječje radove...
- Učenici naše škole sami bi trebali odlučivati o dizajnu Slapa!
- Htjela bih da u Slapu ima više fotografija, dječjih crteža, ilustracija...
- Logo školskog lista je kapljica Slapa, a novi logo mogao bi biti na crtani slap i kamenje oko njega.

Prijedlozi za 2. pitanje su:

- Voljela bih čitati o slapovima u Hrvatskoj (Plitvička jezera, Krka...).
- Htjela bih čitati o prošlosti naše škole!
- Volio bih čitati o putovanjima naših učenika.
- Bilo bi zanimljivo da ima više tekstova o tinejdžerskim problemima, zadovoljstvu svojim tijelom, problemima s kojima se osnovnoškolci susreću tijekom odrastanja.
- Volio bih čitati učeničke osvrte na proči tane lektire, npr. osvrt na Gregov dnevnik.



Novinarska škrinjica.

Prijedlozi za 3. pitanje su:

- Na zabavnu stranicu dodala bih križaljke i osmosmjerke.
- Zanimljivi matematički zadaci potaknuli bi naš um.
- Mozgalice, poslovice...
- Sudoku.
- Napišite neke viceve, horoskop.

Prijedlozi za 4. pitanje su:

- Najviše volim čitati tekstove o učeničkim putovanjima.
- Volim čitati stripove pa bi bilo sjajno da ubacite više stripoval
- Voljela bih čitati više smiješnih tekstova, viceva...
- Tekstovi zabavnog karaktera poput anegdota privukli bi moju pažnju.

Hvala vam na savjetima!

Paula Šemper, 5.a

Posljednjih godina ljudi sve više upotrebljavaju platnene vrećice zato što plastične zagađuju okoliš. Platnene vrećice ne moraju izgledati nezanimljivo! Možete ih ukrasiti na svoj način i nositi ih s veseljem. Mogu biti savršen poklon!

Ukrasi svoju platnenu vrećicu

Na Likovnoj grupi izrađujemo zanimljive crteže i predmete. Likovna grupa naše škole pod vodstvom učiteljice Likovne kulture Danice Bobinac izradila je vrećice s uzorkom čipke. Budući da su učenici i učitelji naše škole ove godine putovali u sklopu Erasmus+ projekta u Portugal, odlučili smo za njih izraditi poklon - platnene vrećice s uzorkom.

Upute za izradu ukrasa na platnenoj vrećici:

1. Pripremi: olovku, gumicu, marker, papir, linoleum, platnenu vreću, boju za visoki tisak (offset boja), žlicu, nožić/skalpel/škare i flaster (za svaki slučaj).



2. Na papir olovkom skiciraj crtež koji želiš na torbi.

3. Nakon što si nacrtao/nacrtala skicu, precrtaj ju markerom na linoleum.



4. Nožićem izdubi crtež na linoleumu na kojem se nalazi matrica.

5. Skalpelom ili škarama izreži višak linoleuma.



6. Pripremi boju, valjkom ju nanesi na linoleum i istisni uzorak na platnenu vrećicu.



Platnene vrećice sve više su u modi, stoga ju izradi i s njom trgovine pohodi!

Paula Šemper, 5.a

Naši drugaši vrlo su kreativni i svake godine osmisle nešto novo. Ove godine odlučili su nam uljepšati dan desertom!



Jesenski desert

Dolaskom jeseni i jesenjih kiša ne možemo stalno biti u prirodi, ali možemo unutar četiri zida osmisliti desert koji će nam uljepšati tmurne jesenske dane. Donosimo vam recept!

Sastojci:

- 250 g smjese gotovog kesten pirea
- 200 ml slatkog vrhnja
- 1 vanilin šećer
- 50 g šećera (kristal)
- 200 ml vrhnja za šlag



Zasladit ću se desertom!

Postupak:

- sve sastojke staviti u aparat za usitnjavanje („blender“)
- uključiti aparat na najmanju brzinu
- pričekati da aparat sjedini sve sastojke
- dobivenu kremu staviti u posudice
- posudice s kremom staviti u hladnjak
- po želji dodati šlag nakon što se krema ohladila
- uživati u desertu.



Budući slastičar!



Neki ljudi tvrde da vrijeme leti, a neki da stoji. Ako odlučite raditi pješčani sat prema Marijevim uputama, sigurni smo da će vam vrijeme proletjeti! Zasučite rukave i iskoristite lako dostupne materijale koje možete pronaći kod kuće.

Izrada pješčanog sata

Pribor i materijali: ljepilo, škare, dvije plastične boce, dva poklopca od staklenke i čep.

Prvi korak: Odreži dno obje plastične boce i na dno zalijepi poklopce od staklenke.

Drugi korak: Napuni jedan dio prve boce pijeskom ili rižom (ili nečim sličnim).

Treći korak: Napravi malu rupu na čepu i zalijepi ljepilom.

Četvrti korak: Ukrasi sat prema želji.

Peti korak: Zabavi se i uživaj u izradi!

Mario Matić, 6. a



Pješčani sat.



Svaki je poseban i unikat!

Božićno doba zbližava obitelji i prijatelje, a naše učenice odlučile su vidjeti što to spaja ljude i je li to oduvijek bilo tako. Učenice Emanuela Marek, Lana Jembrih, Ema i Tara Purić usporedile su nekadašnje i sadašnje božićne običaje. Razgovarale su sa svojim roditeljima, bakama i djedovima. Odlučile su se usredotočiti na božićna jela, poklone, simbole i ukrase. Konačne podatke prikupila je Tara Purić i napisala tekst.

Božić nekada i danas

Božićna jela

I u prošlosti se za Božić jeo svečan i obilan ručak. Cijela obitelj okupila bi se za stolom. Za predjelo je bila juha (kokošja juha, juha s povrćem ili hladetina), a za glavno jelo poslužili bi puricu ili punjeno pile s mlincima. Bilo je tu i kiselog kupusa, repe, krumpira, ali i salate. Posluživale su se razne vrste kruha (božićna pogača, česnica, krsnica, križnica, peciva itd.) Najpopularniji deserti bili su orehnjača, makovnjača, kiflica, keksi i pita.

Božićni pokloni

Djevojčice bi najčešće dobile drvene lutke, posuđe ili dječju kuhinju. Često su se poklanjale naranče i voće općenito, a tko god bi dobio naranču jako bi se veselio. Dječaci bi dobivali drvene vlakiće, igračke automobila i slično. Često se poklanjala odjeća, a nekada i slatkiši. Omiljen slatkiš bio je „svileni bombon“ punjen slatkim sirupom sličnim pekmezu.

Simboli Božića

Nekada se na Božić posvećivala velika pažnja Isusovom rođenju, a danas Djedu Božićnjaku. Božićne asocijacije u prošlosti bile su usko povezane s vjerom pa je naglasak bio na boru, jaslicama, ovčicama i Isusovom rođenju. Danas nailazimo i na druge simbole poput snježnih pahulja, poklona, lampica, sobova, medenjaka, šećernih štapića i slično.

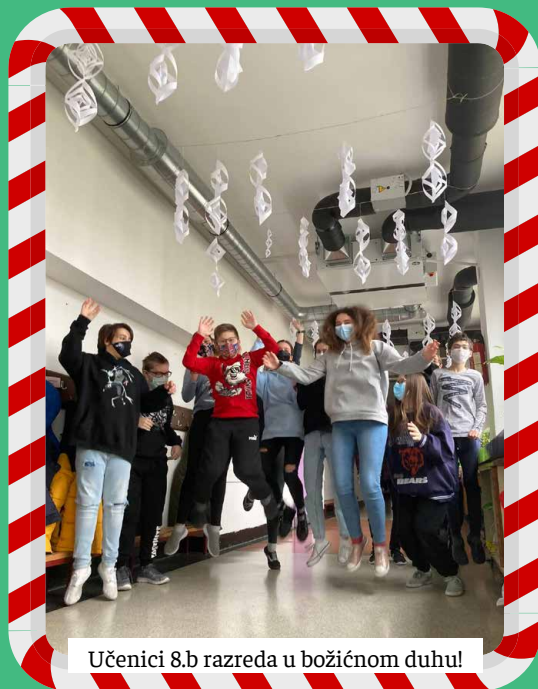
Božićni ukrasi

Prije se za Božić unosio badnjak u kuću. Ta tradicija održava se i danas, većinom na selima. Bor su ljudi ukrašavali bombonima, ispod bi stavljali pravu slamu, jaslice, naranče, orahe, rogač, suhe smokve... Ljudi prije nisu toliku pozornost pridavali ukrašavanju bora, nego su išli u čestitare na božićno jutro. Druženje s obitelji bilo je jako važno. Danas ljudi ukrašavaju bor kuglicama, a ispod stave dekece, jaslice, mahovinu, pšenicu i sl. Kuće se pogotovo u Americi ukrašavaju balonima u raznim oblicima. Mnogo ukrasa stavlja se na prozore i po kućama. U Hrvatskoj ljudi većinom stave božićne naljepnice na prozore ili vijenac na vrata.

Tara Purić, 8. b



Uređivanje panoa.



Učenici 8.b razreda u božićnom duhu!



Učenici 8.a razreda uređuju školu.

Naši učenici uspjeli su i ove školske godine ostvariti zavidne rezultate. Čestitamo im i želimo im puno uspjeha!

Uspjesi na državnim natjecanjima

Matematika

Robert Frouth, mentorica Marina Šegvić
4. mjesto Filip Frouth, 4. b, mentorica Marina Šegvić
12. mjesto Erik Veljković, 6. b, mentorica Milana Vuković

LiDraNo

Školski list Slap među 17 najboljih školskih listova, mentorice Ivana Caktaš, Kristina Kvakani i Gabrijela Kovačević

Uspjesi na županijskim natjecanjima

Povijest

7. mjesto, Ivona Marić, 7.a, mentorica Stanislava Lakoš
9. mjesto, Ivano Hufnus, 8. a, mentorica Stanislava Lakoš

Tehnička kultura

3. mjesto Sarah Maslić, 7. b, mentorica Sonja Pavlič
6. mjesto Vibor Frouth, 7. b, mentorica Sonja Pavlič
16. mjesto, Nika Miković, 6, mentorica Sonja Pavlič
17. mjesto, Emma Maslić, 5.b, mentorica Sonja Pavlič

Matematika

Mak Kikaš, 7. b, mentorica Maja Marić

Likovna kultura

Tonka Zajec, 8.a, mentorica Danica Bobinac

Geografija

12. mjesto, Lana Jembrih, 8. b, mentorica Nevenka Pokos

Mat liga

22. mjesto Vibor Frouth, 7. b, mentorica Maja Marić
22. mjesto Mak Kikaš, 7. b, mentorica Maja Marić
29. mjesto Ian Veljković, 6.b, mentorica Milana Vuković
29. mjesto Erik Veljković, 6. b, mentorica Milana Vuković

Natjecanje Klokak bez granica

Među 10 % najboljih:

Domagoj Ivšić, mentorica Mirna Šibenik
Tara Lozić, mentorica Sanja Škreblin
Borna Čulig, mentorica Sanja Škreblin
Lea Švajcer, mentorica Marina Šegvić
Robert Frouth, mentorica Marina Šegvić
Paula Šemper, mentorica Maja Marić
Vibor Frouth, mentorica Maja Marić
Mak Kikaš, mentorica Maja Marić



Natjecanje Dabar

Među 10 % najboljih u Hrvatskoj:

Dora Petračić, mentor Tomislav Magdić

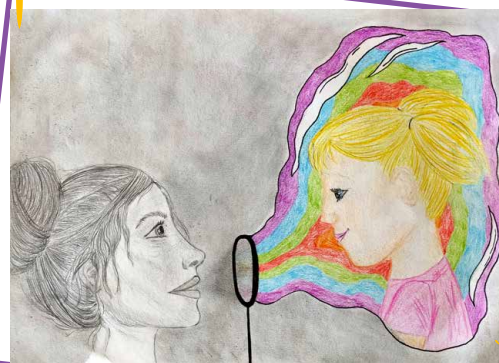
35. Lovrakovi dani kulture

Nagrađeni likovni rad:

Lana Jembrih, mentorica Danica Bobinac



Tonka Zajec, 8.a



Lana Jembrih, 8.b

Projekt Škola u pokretu provodi se u našoj školi od 2018. godine pod vodstvom učiteljice Sanje Škreblin i knjižničarke Antonije Lujanac. Potaknute iskustvima stečenima u suradnji s učiteljima iz Finske i Slovenije svoja saznanja prenijele su učiteljima i učenicima naše škole.

ŠKOLA U POKRETU

Cilj projekta Škola u pokretu je obogatiti nastavni proces igrama i kretanjem pomoću kojih se učenici aktivno uključuju u nastavni proces. Projektom se postiže bolja usvojenost znanja i potiče učitelje na uključivanje različitih oblika kretanja u nastavni proces svih nastavnih predmeta. Projektom se želi potaknuti učenike na redovito kretanje u svrhu pravilnog razvoja i prevencije oboljenja koštano-mišićnog i ostalih sustava organa. Provođenje organizirane igre kao elementa razvoja socijalnih vještina, razvijanje emocionalne inteligencije i samostalno organiziranje igara s kretanjem u slobodno vrijeme smanjuje ili uklanja različite oblike neprihvatljive komunikacije među učenicima.



Poezija u školskom kamenjaru.

Kao poseban dio projekta može se izdvojiti nastava u Zoološkom vrtu. Osmislila ju je učiteljica Sanja Škreblin u suradnji s edukatorima Zoološkoga vrta i odvija se u Zoološkom vrtu u razdoblju od studenog do ožujka. Učenici 1. i 2. razreda čiji se učitelji uključuje u ovaj projekt jednom tjedno, primjerice petkom, imaju nastavu u Zoološkom vrtu. Za učenike 3. i 4. razreda nastava je zamišljena tako da tjedan dana svakodnevno odlaze u Zoološki vrt i tamo imaju nastavu. Svake se godine sve više učitelja priključuje u projekt, a nadamo se da će se u budućnosti priključiti i sve više škola.



Predavanje u edukativnom centru ZOO-a.

učiteljica savjetnica Sanja Škreblin



Twister geometrija.

Metode učenja pokretom učenicima su zanimljive i motivirajuće. U svakodnevnoj nastavi redovito ili povremeno provode ih učitelji razredne nastave, prema svojim afinitetima. Pokret u nastavi povremeno uvode i nastavnici viših razreda. Pokretom se može obogatiti nastava svih nastavnih predmeta, a uvođenjem rekreativnih pauza za učenike svih uzrasta potiče se cirkulacija i rasterećenje kralježnice od predugog sjedenja kao i motiviranost učenika.



Četvrtaši u Zoo-u.



U rujnu su učitelj Goran Mučnjak, učiteljica Kristina Kvakana, učiteljica Sanja Škreblin i knjižničarka Antonija Lujanac u sklopu Erasmus + projekta otputovali u Italiju. Na putovanju su im se pridružili i članovi udruge O. A. ZA. Mile, Branko i Jasmina.

Razmjenjujmo iskustva!

U sklopu Erasmus + projekta u našoj se školi provodi projekt naziva Open communities for sustainable development namijenjen upoznavanju i osposobljavanju učitelja za poduzetništvo, inovativnost, održivi razvoj i nastavu na otvorenom. U razdoblju od 27. do 29. rujna 2021. godine naši učitelji stručno su se usavršavali u mjestu Perugia u Italiji. U projektu osim Hrvatske sudjeluju škole i udruge iz Italije, Belgije, Litve i jedna tvrtka iz U. K.-a.



Tema projekta je kako pridonijeti održivom razvoju u svojoj lokalnoj zajednici. Održivi razvoj je djelovanje za opću ekonomsku, socijalnu i ekološku dobrobit. Cilj je uključiti članove lokalne zajednice, razmotriti probleme u lokalnoj zajednici i djelovati. U projekt su uključeni i učenici naše škole koji surađuju s Mjesnim odborom Bruno Bušić sudjelujući u razgovorima s predstavnicima MO-a.

Naši učitelji upoznali su se s temom projekta, a sam projekt sastoji se od osam modula i obuhvaća testiranje za učitelje. Nazivi modula su: Knowing Nature to protect the word, Taking learning outdoors, Project Manage-



Sastanak s partnerima.



Knjižničarka drži predavanje.

ment for Sustainable development, How to turn environmental challenges in to a business opportunity, Green business plan and business strategy. Svaki od navedenih modula trajao je određeni vremenski period i unutar trajanja modula učitelji su održavali predavanja, slušali predavanja svojih kolega iz drugih europskih zemalja, sudjelovali u radionicama otkrivajući nove načine i metode učenja i poučavanja.

Naša knjižničarka Antonija Lujanac i učiteljica razredne nastave Sanja Škreblin bile su predavačice, a učitelji Goran Mučnjak i Kristina Kvakana sudjelovali su u radionicama za učitelje.

“Održivost je razmišljanje o budućnosti pri čemu su potrebe društva, okoliša i ekonomije uravnotežene s ciljem podizanja kvalitete života!”

Krajem listopada očekuje se dolazak učitelja i učenika 7. i 8. razreda iz različitih europskih zemalja, zajedno će pokušati pronaći rješenja za probleme u svom okolišu, aktivnosti povezane s lokalnom zajednicom. Nadamo se uspješnoj suradnji s našim prijateljima iz europskih zemalja!

Knjižničarka Antonija Lujanac



Suradnja O.A.ZE. i Cesarića.



U ožujku 2022. godine učenici 8. b razreda Gabrijela Jelenčić, Nikola Feketić i Andrija Biondić u pratnji učiteljice Likovne kulture Danice Bobinac i knjižničarke Antonije Lujanac bili su na razmjeni učenika u Portugalu u sklopu Erasmus + projekta Upcycling.

Vamos para Portugal!

Nedjelja, 13. ožujka

Riječima se ne može opisati osjećaj koji vas obuzme kad se probudite na dan koji ste iščekivali mjesecima! Stigli smo na aerodrom i s uzbuđenjem u 9 sati poletjeli avionom prema Parizu. U Parizu smo čekajući let za Portugal igrali Uno. U popodnevним satima stigli smo u grad Guimarães u Portugalu.



Polijećemo.

Dolaskom u gradić osjećali smo se kao da smo se vremeplovom vratili u srednji vijek što ne čudi s obzirom da je središte ovog grada upisano na UNESCO-ov popis mjesta svjetske baštine u Europi kao izvanredno očuvan primjer razvoja srednjovjekovnog središta grada. Sumnjamo da su ljudi u srednjem vijeku jeli pizzu kakvu danas jedemo, no nama je pizza bila izvrsna! Kasnije smo se smjestili u hostel gdje smo se upoznali s učenicima i učiteljima iz Španjolske i Turske i razvijali moždane vijuge igrajući šah!

Ponedjeljak, 14. ožujka



Hrvatski motivi u Portugalu.

Novi radni tjedan nosi nove obveze! Posjetili smo školu "Agrupamento deo Escolas de Pedome". Učenici njihove škole izrazili su nam dobrodošlicu uz pjesmu i ples. Bili su srdačni i ugodni. Naše učiteljice predstavile su našu školu i objasnile naše sudjelovanje u projektu. Izložile su nekoliko radova kojima su prikazale kako su učenici i učitelji naše škole kreativno iskoristili otpad kako bi stvorili novi proizvod. Dan je protekao u druženju i razgovaranju s učiteljima i učenicima.

Utorak, 15. ožujka

Probudili smo se uz neobično narančasto nebo; naime nebo je postalo narančasto nakon što je saharska prašina stigla preko Sredozemnog mora u Europu. Nakon uzbudljivog buđenja uslijedila je brza vožnja vlakom do Porta. U Portu smo poslušali prezentaciju



Predvečerje.

umjetnice Alexandre Arnobio o "Upcyclingu". Gđa Alexandra svestrana je umjetnica koja od ljudima nepotrebnih predmeta ili materijala izrađuje svjetiljke. Izradila je plišanog tigra koji teži 4 kilograma i na vrhu repa ima svjetiljku. Nakon zanimljive prezentacije ručali smo u Kineskom restoranu. Nakon ručka šetali smo čak 25000 koraka do obale

Atlantskog oceana. Tamo smo našli puno zanimljivih školjaka i kamenja. Podružili smo se u centru grada, pojeli sladoled i vratili se u hostel.

Srijeda, 16. ožujka



Sviraj!

Proveli smo dan u školi na mnogim radionicama u školi "Agrupamento deo Escolas de Pedome" koje su održali učitelji njihove škole. Izrađivali smo privjeske od pluta, svirali smo na instrumentima izrađenima od recikliranog smeća, slušali prezentacije o sadnji biljaka i sadili biljke. Naša učiteljica Danica Bobinac osmislila je radionicu na kojoj smo izrađivali nakit od starih bakrenih žica. Navečer smo se rasplesali i družili uz večeru koju su skuhalo učitelji!

Četvrtak, 17. ožujka

Posjetili smo farmu "Casa Ao Lado" na kojoj rade ljudi s posebnim potrebama. Pogled na te ljude koji rade i trude se ispunio je naša srca toplinom. Farma je dio društvenog centra koji se bavi kružnom ekonomijom. Od bilja suše i prodaju čaj, hrane stoku i izrađuju pelete za grijanje. Svaki dio farme iskorišten je. Odlučili smo biti korisni pa smo im pomogli brati ružmarin.

Najzanimljivije je bilo hraniti koze, magarce i paunove! Na farmi rastu i naranče. Nismo mogli odoljeti ovom sočnom voću pa smo pojeli nekoliko naranča! Šetali smo i parkom u kojem se nije nalazilo puno drveća, ali je bio prepun mirisnog cvijeća i bilja. Nakon toga vlakom smo se vozili do Brage, predivnog mediteranskog grada. Krase ga raskošan cvjetni trg i tematske trgovine (npr. trgovina posvećena filmovima, sardinama). U jednom portugalskom restoranu jeli smo portugalske specijalitete. Okus usitnjene patke s rižom i slaninom ostat će nam u sjećanju!



Baš je sladak!

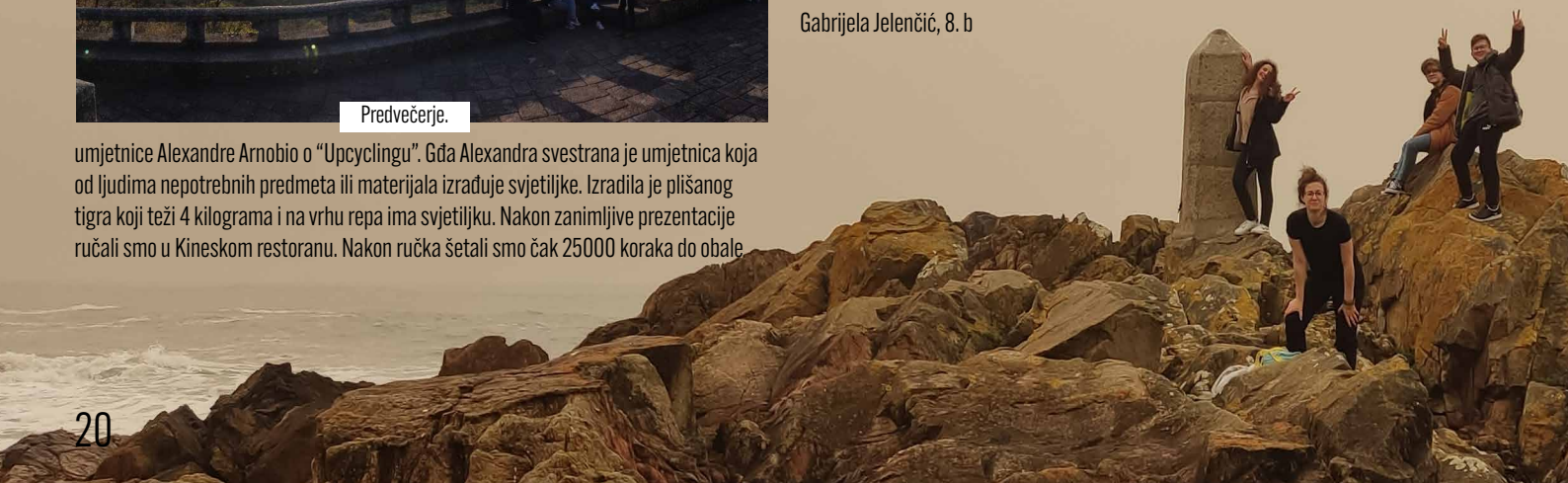
Petak, 18. ožujka

Posjetili smo kampus "Universidade do Minho" - odjel "Fibrenamics". Studenti iskorištavaju otpadne sirovine osmišljavajući nove izume. Od iskorištenih maskica za mobilite napravili su plastične figurice koje su suvenir grada; vlakna iz opušaka cigareta koriste za izradu cigala; od plastičnog otpada izrađuju kućne papuče. Pokazali su nam kako rade. Sudjelovali smo u izradi plastične podloge od čašica za jogurt. Kasnije smo razgledali grad i uspinjačom došli na brdo Penha. Pogled na cijeli grad i prekrasna priroda za uživanje mamac je za izvrsne fotografije! Večerali smo s članovima i partnerima projekta.

Subota, 19. ožujka

Povratak u Zagreb! Avionom smo letjeli do Amsterdama u Nizozemskoj. Imali smo šest sati vremena do polijetanja aviona za Zagreb pa smo razgledavali trgovine, slikali se u izložbenom avionu i prvi put pili kavu u Starbucksu. U Zagreb smo stigli u 23 sata i 30 minuta. Umorni, ali ispunjeni novim iskustvima! Kad ćemo opet?!

Gabrijela Jelenčić, 8. b



PROJEKTI

U sklopu projekta Erasmus + Upcycling učenici 8. b razreda Andrija Salmić, Nikola Feketić, Gabrijela Horvatinić i Gabrijela Jelenčić u pratnji učiteljice Danice Bobinac i knjižničarke Antonije Lujanac posjetili su Grčku. Dnevnički zapisi najbolje opisuju njihove doživljaje!

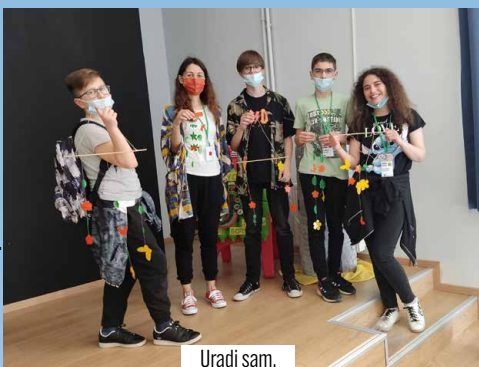
THESSALONIKI

Nedjelja, 8. svibnja

Dan je započeo užurbano! Let prema gradu Thessaloniki bio je ugodan, uz nekoliko blagih turbulencija. U popodnevnom satima stigli smo u grad i smjestili se u apartman. Bilo je vruće pa smo se osvežili u kafiću za "gamere" što ne začuđuje s obzirom na to da naši učenici često "gejmaju"! Kasnije smo prošetali uz obalu Egejskog mora čija svježina i miris mame na šetnju. Stanovnici grada veseli su, pjevaju i plešu na ulici. Grci vam jednostavno izmame osmijeh na lice!

Ponedjeljak, 9. svibnja

Busom smo krenuli prema školi s kojom surađujemo. Škola nosi naziv "24th Primary school of Thessaloniki". Mala je, s desetak učenika po razredu. Upoznali smo se s učenicima iz ostalih europskih zemalja. Nakon kratkog predstavljanja (svaka škola predstavila se s jednom tradicijskom pjesmom) izrađivali smo "mobile" (pokretne skulpture) od plastike koju su vrijedno skupljali učenici njihove škole. Kasnije smo išli u razgledavanje grada na kvadratiklima (bicikl na četiri kotača za dva ili četiri vozača). Gabriela H. vozila je spretno kao da ima vozačku dok se ja nisam tako dobro snašla! Vozili smo brzo i hrabro. Nismo htjeli da ostali vozači budu bolji od nas. Kad smo se vratili, jeli smo tortilje i opušitali se uz tradicionalnu grčku glazbu.



Uradi sam.

Utorak, 10. svibnja

Ujutro smo se okupili na glavnom trgu. Autobus nas je vozio do grada Vere. Kratko smo razgledali gradić i krenuli prema Vergini, drugom gradiću u sjevernoj Grčkoj 80 km jugozapadno od Soluna. Na putu smo stali na odmorištu gdje su dečki igrali šah, a cure su otišle u šetnju. Bruno (uvaženi muž naše knjižničarke Antonije) hrabro se obratio lokalnim mladićima koji su rekli da podržavaju Hrvatsku i Luku Modrića! Na odmorištu smo probali lokalnu hranu i poseban osvežavajući umak od jogurta i krastavaca zvan "tzatziki". Kod Vergine vidjeli smo grob sina Aleksandra Velikog kojeg je vladar otrovao sa samo trinaest godina kako mu ne bi preuzeo prijestolje. Pokopan je s puno zlata, figurica, posuda, oružja i ratnih oklopa.

Srijeda, 11. svibnja

U srijedu smo išli u obilazak Thessalonikija busom. Razgledavanje smo započeli na vidikovcu Agios Pavlos na samom vrhu grada. Uživali smo u prekrasnom pogledu na grad te se pješice spuštali uz stare zidine do centra. Grad je pun zanimljivih arheoloških nalazišta i starih crkava. Prepoznatljiva Bijela kula nekada je bila dio starih gradskih bedema. Solun (kako ga zovu Slaveni) u antici je bio okružen obrambenim zidovima za zaštitu od neprijatelja. Krasi ga i impozantna crkva svete Sofije. Večerali smo u restoranu "Palati" i plesali uz grčku glazbu. Glazbenici su svirali tradicijske grčke skladbe. Plesni podij otvorila je ravnateljica škole s kojom surađujemo. Kasnije smo joj se svi pridružili i pokazali svoje plesno umijeće!



Pobijedit ću te!

Četvrtak, 12. svibnja

Novi obilazak! Posjetili smo Znanstveni centar i Tehnološki muzej koji javnosti olakšava razumijevanje znanosti i tehnologije. U sklopu centra vidjeli smo izložbu sjenovite umjetnosti; radove napravljene od smeća i recikliranih materijala pretvorenih u sjene na zidu. Osim izložbe posjetili smo i digitalni planetarij. Nakon razgledavanja imali smo priliku posjetiti grad Pereu, predgrađe Soluna smješteno na samoj obali. Ručali smo u restoranu na pješčanoj plaži i osvežili se u moru!



Ugodna šetnja.

Petak, 13. svibnja

Zadnji dan druženja domaćini su izveli kratku lutkarsku predstavu od lutaka izrađenih od recikliranih materijala i pokazali nam malu modnu reviju "Upcycling" haljina. Podružili smo se i rastali uz grčke pjesme i ples. Putujući avionom za Zagreb, razmišljali smo o sljedećem grčkom gradu koji bismo voljeli posjetiti! Do sljedećeg susreta, Στο επανειδὴν (doviđenja)!

Gabrijela Horvatinić, 8. b



Projekt Green fingers financira Agencija za mobilnost Europske unije u sklopu Erasmus +projekta. Temelji se na ideji urbanog vrtlarstva i ostvaruje zajedno s projektom Oaza za djecu koji se provodi od 2013. godine. U našu školu krajem rujna stigli su volonteri koji su u suradnji s udrugom O. A. Z. A. i našim učenicima uređivali školski vrt podučavajući nas urbanom vrtlarstvu.

SRCEM ZA SRCA!

Tjedan održivog razvoja (20. - 26. 9. 2021.) potaknuo je u nama želju da mislimo globalno i djelujemo lokalno. Suradujući s volonterima iz europskih zemalja mislimo globalno. Uređujući školski vrt djelujemo lokalno. Radionice volontera, udruge O. A. Z. A. i Europskih snaga solidarnosti promiču održivi razvoj, zeleno poduzetništvo i suradnju s lokalnom zajednicom. Volonterima je želja uljepšati učenicima boravak u školi i oko nje. Razgovarali smo sa srdačnim volonterkama Irinom i Concettom.

Zašto ste odlučile postati volonterke?

Irina: Odlučila sam volontirati kako bih proširila svoje znanje i naučila nešto novo od drugih. Iako volontiranje nije posao za koji se dobiva novac osjećam se kao da sam na poslu jer radim s ljudima i prenosim im svoje znanje.

Concetta: Ja sam počela volontirati kako bih proširila svoje znanje i doživjela avanture. Lijep je osjećaj kada svoje vrijeme i osjećaje poklanjamo drugima i oni nam to vraćaju.

Postoji li u vašem poslu priprema za rad?

Concetta: Došavši u Hrvatsku, prva dva tjedna pripremale smo radionice. Dolazile bismo u školu i sudjelovanje u radionicama s djecom, no morale smo se i organizirati. Za rad se pripremamo na način da samostalno osmišljavamo radionice i igre. S djecom smo odigrale igru skupljanja smeća po školskom vrtu. Volonteri bi poslagali smeće po vrtu, a djeca bi morala skupljati smeće i baciti ga u odgovarajući kontejner.

Koliko dugo volontirate?

Concetta: Počela sam volontirati kada sam imala 11 godina. U početku je moje volontiranje bilo povezano isključivo s ekologijom. Odlazila sam na plažu i skupljala smeće, sadila sam biljke.

Irina: Ja nisam počela volontirati već u osnovnoj školi, volontiram posljednje tri godine. U početku sam pomagala djeci u bolnicama. Pravila sam im društvo. Srce mi je bilo ispunjeno svakog dana kada bih bila s njima. Kasnije sam se odvažila na putovanje u ostale europske zemlje u sklopu Erasmus + projekta i tako došla u vašu školu.

Kako vam se sviđa naša obnovljena škola?

Concetta: Iskreno, zgrada je lijepa, no htjela bih da se više radi u školskom vrtu. Imate prekrasnu zelenu površinu oko škole koju treba održavati čistom.

Irina: Zadovoljna sam obnovom škole i vrta, no slažem se s Concettom, trebalo bi više poraditi na čišćenju školskog vrta. Volonteri su posložili knjige u školskoj knjižnici, a radili su i u potkrovlju škole. Moram vam reći da ćete u potkrovlju škole zaista imati jedan prekrasan kutak za druženje!



Novinarke i volonterke!

Što ste uredile unutar škole?

Concetta: Posložila sam knjige u knjižnici, uređivala sam potkrovlje škole, obojili smo vrata i zidove u potkrovlju.

Irina: Na stropu potkrovlja zgrade naslikala sam sunce, na zidu oblak, a na vratima velikog dinosaura. Uređivala sam i školski vrt.

Postoje li države u koje biste voljele ići volontirati?

Irina: Ja bih voljela putovati u države u kojima mogu volontirati i istovremeno studirati. Voljela bih spojiti ugodno s korisnim.

Concetta: Ja bih voljela ići u države kojima treba pomoć. Moja je rodna zemlja Grčka. U Grčkoj ima puno potresa i požara. Voljela bih ići volontirati u zemlje gdje ljudima treba pomoć kada se dogodi elementarna nepogoda.

U kojoj vam je državi bilo najljepše volontirati?

Irina: U Hrvatskoj, naravno! Posjetile smo i obalne gradove (Zadar, Šibenik) i oduševili su nas!

Lara Kufner i Vita Vučinić, 5. a

Dolazak proljeća u nama budi želju za promjenom. Sunce i raznobojno cvijeće unose nemir u naš život, a taj nemir naši Cesarići izražavaju kreativnim, poduzetnim i ekološki osviještenim idejama.

Uradi sam!



Kada ti je dosadno, nemoj ležati! Izmisli što ćeš raditi! Osvrni se oko sebe. Pogledaj što treba urediti, obnoviti... Koristi se rukama i nogama. Ostavi mobitel po strani. Preživjet će sat vremena bez tebe kao i ti bez njega. Uzmi vatru, kistu ili sjeme u ruke i riješi se muke!

Svaka biljka blista kad je čista!



Čišćenje u tijeku.

Svakog dana prolazimo pokraj biljaka na školskom hodniku. Listovi biljaka puni su prašine još od obnove škole. Zanimljivo je kako se ljudi posvećuju uređenju zidova, a ne primjećuju prašne listove biljaka. Biljke su nam važne jer stvaraju kisik, stoga ih je potrebno temeljito očistiti kako bi zrak u školi bio svjež. Učenici 5. a razreda uzeli su stvar u svoje ruke i očistili biljke.

Za čišćenje biljaka potrebni su: rukavice, higijenska vata, ocat, pivo, voda i pumpice. Važno je staviti rukavice i zaštititi ruke od neugodnog mirisa. U pumpicama se nalaze mješavina octa i vode te mješavina piva i vode. Mirisi nisu najugodniji, ali ako pomažu biljkama, izdržat ćemo! Nas 28 podijelio se. Petero je bilo kod svake biljke i čistilo ju. Posao smo obavili za 45 minuta! I vi svoje biljke kod kuće možete očistiti na ovaj način!



Pogledajte i videozapis!

Udahni novi život ormaru

Početkom školske godine učionica broj 31 postala je učionica 5.a razreda. Mi petaši, nova lica na gornjem hodniku, puni smo ideja i voljni zasukat rukave! Budući da smo svakodnevno u toj učionici, ona je poput naše

sobe. Odlučili smo je urediti. U sobi je važno da je sve oku ugodno i uredno za učenje.



Spreme!

U toj se učionici nalazi ogromni stari ormar sa staklenim vitrinama. Cilj je bio obojiti ormar s minimalnim ulaganjima.

Podijelili smo poslove! Neki naši prijatelji kod kuće su imali bijelu boju, valjak za bojanje i kistove koji im nisu trebali pa su ih donijeli i radili smo pomoću njih. Pod smo zaštitili vrećama za smeće.

Dva dana tijekom proljetnih praznika našli smo se u školi. Izbrusili smo drvo brusilicom i brusnim papirom. Nakon toga ormarsmo premazali bijelim premazom. Taj su posao odradile učenice Mila Adamović, Ema Reja i Tara Čorić i razrednica Kristina, a sljedećeg dana pri bojanju ormara



Novinarke u akciji!

pridružila im se i učenica Bruna Basara. Trebale su nam dvije ruke, odnosno prebojili smo ormar dvaput kako bi bio bijele boje. Nakon što smo se danima divili bijelom ormaru, odlučili smo ga ukrasiti crtežima.

Kutak za čitanje

U učionici 31 nalazi se i jedan udubljeni dio zida koji je prazan. Svaki prazan kutak potrebno je popuniti. Mi smo ga odlučili popuniti policama. Otac jednog učenika iz našeg razreda izrađuje police pa je izradio nekoliko policica i postavio ih kako bismo na njih mogli staviti svoje knjige. Kod kuće smo pronašli knjige koje nam ne trebaju i donijeli ih u školu kako bi ih i drugi učenici mogli čitati. Hvala gospodinu Pejakoviću na pomoći!

Bruna Basara, 5. a



Novinarska škrinjica ove školske godine pronašla je svoj novi dom – zbornicu! Naši učitelji pisali su škrinjokomentare o obnovi škole i ubacivali ih u škrinjicu, a mi smo ih znatizeljno čitali!

Očima učitelja

Novinarska škrinjica kutija je puna blaga. U nju učenici i učitelji ubacuju svoje komentare o aktualnim događanjima u školi. Ove godine htjele smo čuti mišljenje učitelja o obnovi škole. Učiteljima smo postavile četiri pitanja nadajući se da će u škrinjicu ubaciti puno škrinjokomentara!

Što vam se nije sviđelo tijekom obnove škole?

Jesu li vam smetali radovi tijekom nastave?

Što biste promijenili kad biste uređivali školu?

Što vam se najviše sviđelo u procesu obnove?

“Kod obnove škole najviše mi se sviđa što je na cijeloj školi promijenjena stolarija te je u učionicama toplije. Tijekom radova smetala mi je buka i razgovori radnika na skelama koji su ometali rad i koncentraciju djece i učitelja. Nije mi se sviđalo što se radnici nisu u potpunosti pridržavali pravila o nošenju maski budući da je trajala pandemija koronavirusa. Kad bih ja uređivala školu, sagradila bih i uredila sjenicu u dvorištu za djelatnike i učenike škole.”

“Sviđa mi se novo ruho škole. Od ružnog pačeta postala je bijeli labud. S obzirom na to da škola dugo vremena nije bila obnovljena, vidjela se dotrajalost izvana i iznutra. Nakon obnove škola je funkcionalnija i modernija. Pogled na školu ispunjava me zadovoljstvom.”

“Nije mi se sviđala buka koja je nastajala tijekom radova i pojedini nepristojni radnici. Kad bih ja uređivala školu, obojila bih zidove u svakoj učionici drugačijom bojom, zamijenila stare ploče i parket novima i u svaku bih učionicu stavila cvijeće.”

“Mislim da je obnova škole predugo trajala. Buka mi je smetala jer je narušavala koncentraciju učenika i otežavala komunikaciju u razredu. Kad bih ja uređivala školu, bolje bih organizirala tijek radova pa se ne bi toliko puta čistilo i razmještalo namještaj. Neki radovi bili su i opasni za učenike – mijenjanje prozora usred zime ili skidanje radijatora. Sviđa mi se novi izgled škole. Škola izgleda modernije.”

“Tražim muški WC i veći parking!”

“Radovi na školi nisu mi smetali, ali smetalo mi je pričanje, pjevanje pa čak i psovanje radnika. Kad bih ja uređivala školu, zamijenila bih stare stolove, stolice novima. Svaku bih učionicu obojila drugačijom bojom. Najviše mi se sviđa fasada koja je upečatljive boje.”

Lara Kufner, 5. a

Početak nastavne godine ušli smo u obnovljenu školu. Bez radova i radnika, samo škola, učitelji učenici i roditelji. Nadamo se da će nam dugo ostati ovakva!

Novo ruho škole

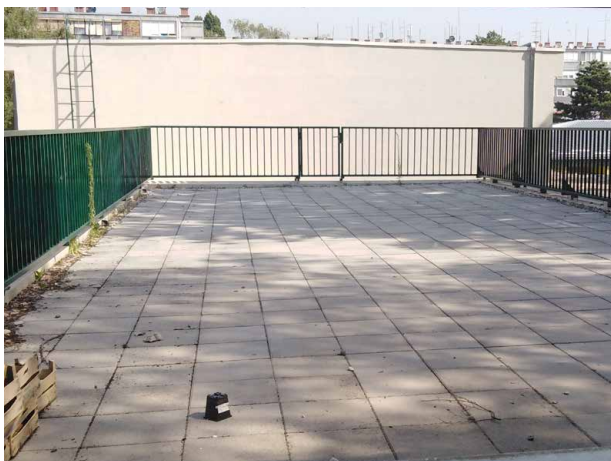
U prošlogodišnjem Slapu mogli ste vidjeti fotografije škole u procesu obnove. U ovogodišnjem Slapu uživajte u fotografijama obnovljene škole!



Novi stolovi u blagavaonici.



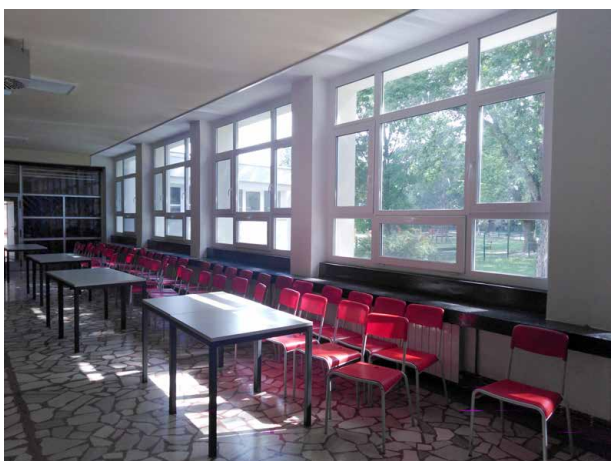
Novi prozori u školskom hodniku.



Terasa.



Nova fasada.



Blagovaonica.

Obnovljena škola ogledalo je našeg kvarta. Misle li tako i stanovnici Borongaja?

Ogledalo Borongaja

Kada je novinarima dosadno, osmišljavaju nove ideje i tragaju za novim informacijama. Tijekom jesenskih praznika dogovorile smo da ćemo šetati Borongajem i pitati ljude što misle o obnovljenoj školi. Bilo nam je ugodno razgovarati s ljudima, ali nisu očekivali da ćemo ih pitati što misle o obnovi škole. Naše prvo pitanje bilo je: **“Koju ste razliku između starog i novog izgleda škole uočili?”** Na naše prvo pitanje ispitanici su se jednoglasno složili da škola sada izgleda ljepše.

„Uočio sam veliku promjenu u boji fasade.“

„Prvo sam uočila nove prozore i fasadu.“

„Škola izgleda ljepše s novim prozorima, fasadom i krovom!“

Svi su primijetili nove prozore i fasadu koja se ističe među sivim limenkama koje okružuju školu. Drugo pitanje bilo je: **“Mislite li da je obnova škole predugo trajala?”** Većina ispitanih smatra da je trajala predugo.

„Obnova škole traje predugo!“

„Bolje je da obnova traje duže jer to znači da se radi kvalitetno!“

„Obnova je već trebala završiti. Ne razumijem zašto toliko dugo traje!“

Naše treće pitanje bilo je: **“Je li obnova škole korisna samo za učenike ili i za kvart?”** Većina ispitanika smatra da izgled škole uljepšava izgled kvarta.

„Obnova škole korisna je i za Borongaj jer uljepšava naš kvart.“

„Obnova škole potrebna je i pridonosi zaštiti okoliša!“

„Mislim da je obnova škole bila potrebna jer je škola bila prepuna grafita!“

Naše posljednje pitanje bilo je: **“Što mislite o prijašnjem izgledu škole?”** Svi su se složili da obnovljena škola izgleda modernije.

„Školska fasada bila je prepuna grafita!“

„Nova boja fasade razveseli me svakog jutra pri odlasku na posao!“

„Škola je prije izgledala zastarjelo, a sada je moderna!“

Katja Vranić i Ema Reja, 5.a

Nema svaki učenik priliku otkrivati skrivene kutke naše škole. Uspjele smo provesti ugodno vrijeme s našim novim domarom Borisom Validžićem koji nam je otkrio male školske tajne!

Pustolovina s domarom

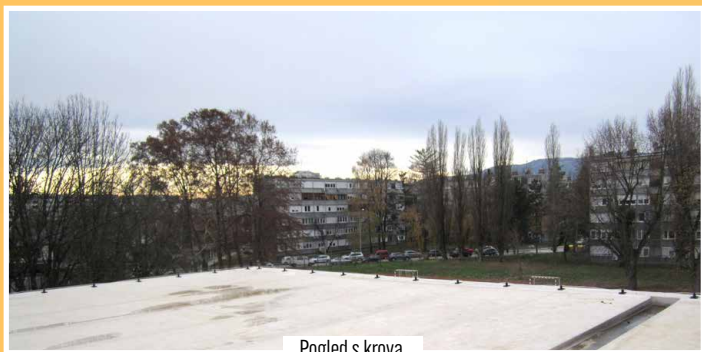


Vrata koja su ukrali volonteri.

Šećući školom s domarom Borisom, osjećale smo se počašćeno što možemo vidjeti prostorije u koje ne ulaze učenici. Domar Boris odveo nas je u prostoriju na katu škole koju su ukrali volonteri iz europskih zemalja zajedno s udrugom O. A. ZA. i Likovnom grupom naše škole. Bile smo i na školskom krovu i osjećale se kao da letimo zajedno s pticama. S krova smo se spustile u još jednu zanimljivu prostoriju, kotlovnicu. Priznajemo da nismo znale što se sve nalazi u njoj. Kotlovnica je važna za grijanje naše škole. U njoj postoje strojevi za vodu koji školi osiguravaju toplu vodu. Kako bismo saznale više, pitale smo domara!

Zašto ste odlučiti raditi kao domar?

Htio sam postati domar jer smatram da je to zabavan posao. Posao domara ne uključuje jedan posao, već više poslova. Svaki posao predstavlja određeni izazov. Volim se družiti s djecom pa mi nije bilo teško prihvatiti posao.



Pogled s krova.

Kako Vam se sviđa u školi?

Kratko sam u školi, ali kome se ne bi svidala obnovljena škola? Sviđa mi se što je škola ekološki osviještena, štedimo energiju, imamo vrhunsku ventilaciju i elektronapajajući sistem. Djelatnici škole uvijek su za razgovor i dogovor, stoga je lako raditi s takvim ljudima.

Naš bivši domar lvek bio je poznat po vrlo bliskom odnosu s učenicima! Kako se Vi slažete s njima?

Učenici su zanimljivi. Volim se družiti s djecom. Puno radim s njima, spremni su za suradnju i dogovor, poslušni su. Ponekad mi učenici pomognu prenijeti lakše predmete ili stvari. Dajem sve od sebe da budem kao naš lvek!

Je li Vam teško nešto popraviti?

Ne, ništa mi nije teško napraviti ni popraviti zato što je svaki popravak novi izazov. U mom poslu morate biti spremni na kvarove i popravke. To je sastavni dio posla.



Novouređena kotlovnica.

Smatrate li da je Vaš posao zahtjevan?

Moj posao ponekad zna biti težak, zahtjevan i odgovoran. O kvaliteti mog posla ovisi sigurnost škole. Uz dobru organizaciju uspijevam obavljati svaki popravak.

Poštujete li Vas učitelji i učenici?

Poštuju me, lijepo se ponašaju prema meni. Zadovoljan sam s njihovim odnosom prema meni. Moram priznati da još pokušavam zapamtiti imena svih učitelja i učenika.

Dolazite li sretni na posao?

S veseljem dolazim i odlazim na posao. Volim raditi popodnevnu smjenu zato što je u školi manje učenika i učitelja i imam više vremena za popravljnje.



Domar Boris.

Koji je bio Vaš prvi zadatak u školi?

Moj prvi zadatak bilo je čišćenje škole nakon obnove. U tome su mi pomogle spremačice i bivši domar.

Ivona Đurinek i Maša Puljević, 5. b

Igračke su naši najbolji prijatelji, učitelji i suputnici. One su uvijek tu za nas, grade našu maštu i putuju kroz naše svjetove. Igračke su puno više od malih plišanih, drvenih ili plastičnih formi. One za nas imaju dušu, a Muzej igračaka mjesto je gdje možemo sresti svoje stare prijatelje ili možda upoznati nove...

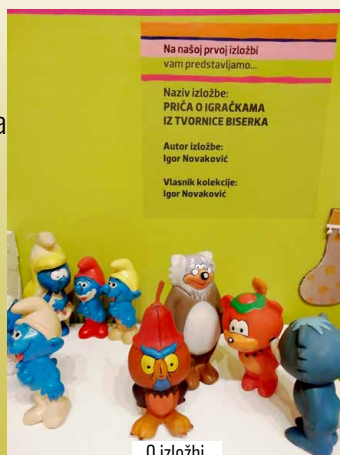
Biserka čuva hrvatske bisere



Vlasnik izložbe.

U prosincu 2021. godine posjetili smo izložbu igračaka u Malom Muzeju Čuda. Putovali smo tramvajem do Trga bana Josipa Jelačića i prošetali do Ilice 67 gdje se nalazi Mali Muzej Čuda. Kada smo ušli unutra, dočeka nas je Igor Novaković, vlasnik igračaka. Pričao je o. godine tome kako je zagrebačka tvornica igračaka "Biserka" dobila ime te kako je proizvodila igračke kao jedina tvornica u ovom dijelu Europe koja je imala licencu Walta Disneyja.

Tvornica "Biserka" je dobila ime po petnaestogodišnjoj kćeri gospođe koja je radila u njoj. Njena kćer svaki dan poslije škole dolazila bi u tvornicu i pomagala joj izrađivati igračke. Pajo Patak i Pluton bili su toliko popularni, a "Biserka" toliko kvalitetna i produktivna tvornica da su ove zagrebačke igračke bile prodavane diljem Europe. Sve je počelo na području Ilice 1946.



O izložbi.

godine u nezamislivim uvjetima, no tvornica je uspjela steći europsku slavu. Nažalost, i tu hrvatsku tvornicu uništili su privatizacija i rat u devedesetima. Zato danas i postoji Mali Muzej Čuda da se prisjetimo vremena kada je Zagreb bio jedan od proizvođača toliko slavnih igračaka.

Kolekcionar Igor Novaković izložio je malen, ali vrijedan dio modela koje je "Biserka" tijekom nekoliko desetljeća rada proizvodila. Preciznije, "Biserka" je proizvela 750 različitih modela, a on je kroz godine uspio skupiti njih 700. Bez obzira na licencu, ove igračke bile su dostupne svima i cijenom pristupačne, obojene jestivom bojom zbog djece. Igračke su vrlo zahvalne za čuvanje, boja im je još danas u dobrom stanju što smo i mi sami mogli vidjeti. Gospodin Igor strastveno je pokazivao svoju kolekciju igračaka. Imao je ogroman osmijeh na licu kada je govorio o njima, ali je zapravo za njega to vrlo ozbiljna priča o našoj kulturnoj baštini. Sa sigurnošću možemo reći da je tvornica "Biserka" proizvodila i čuvala hrvatske bisere, igračke koje i danas imaju neprocjenjivu vrijednost.



Novinarka vodi intervju s našom novinarkom Nikom.



Bruna, G. i Gđa. Čarapić.



Tia, Popunjenko.

U Malom Muzeju Čuda vidjeli smo mnogo igračaka, ali najdraža mi je definitivno bila mala beba Minnie Mouse zato što je preslatka. Posjet Muzeju bio je vrlo zanimljiv i poučan. Neke učenike posjet Muzeju potaknuo je na izradu vlastitih igračaka!

Petra Stipančić, 4.b



Učenci 8. b razreda posjetili su Muzej iluzija u pratnji profesorice i razrednice Milane Vuković. Učenica Emanuela Marek izdvojila je sobe koje su im se najviše svidjele, ali i one koje ih nisu dojmile.

Posjet Muzeju iluzija

Top četiri sobe:

1. Anti-gravity soba

Ova soba nam je bila najzanimljivija jer stvara iluziju da te nešto vuče ili baca prema natrag. Iluzija se postiže nakošenim podom. Nama je bila zabavna jer smo se spoticale, padale i dobro nasmijale s razredom.

2. Soba ogledala

Ogledala su svuda oko vas i dobijete dojam većeg i beskonačnog prostora. Kada dignete ruke, izgleda kao da ste na koncertu. Soba je odlična za fotografiranje, a to nam se jako svidjelo.

3. Optičke iluzije

Kada se približite iluzijama vidite potpuno drugu stvar! Vidjele smo iluziju na zidu za koju smo bile uvjerenе da je udubljenje, no približile smo se i shvatile da je zapravo izbočina. Zanimljivo je promatrati ih i pokušati shvatiti kako su napravljene.

4. Ames soba

Ames soba daje privid da je jedna osoba u kutu sobe div, a druga patuljak. Ova soba ima kosi pod kao i anti-gravity soba te tako stvara iluziju. Odlična je za fotografiranje i jako je uvjerljiva!

Sobe koje nam se nisu svidjele:

1. Iluzija stolice

Iluzija nastaje kada osoba sjedne u stolicu jer izgleda maleno, ali puno bolje izgleda na fotografijama. Uživao ne izgleda stvarno jer je stolica preduga, stoga nas ovaj eksponat nije privukao.

2. Varljivo prstenje

Eksponat se sastoji od dva koluta i stvara iluziju vrtnje koluta. Ovaj efekt nam nije bio zanimljiv i nismo vidjele svrhu.

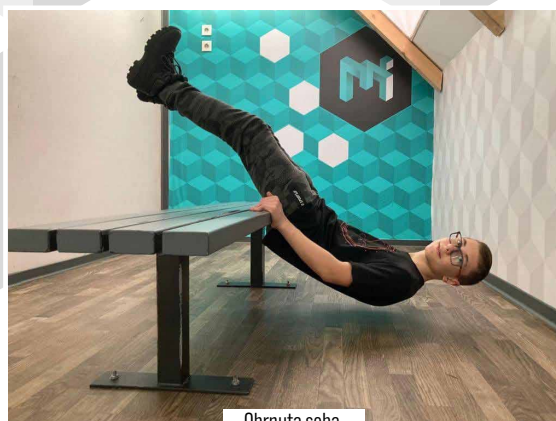
3. Stol klonova

Iluzija je smještena u malom odvojenom prostoru u kojem ljudi mogu kartati sami sa sobom. Ova iluzija nam je bila prosječna jer nam obično ogledalo ne daje dojam iluzije. Ne vidimo svrhu eksponata. Zašto bi ljudi kartali sami sa sobom?

4. Suvenirnica

Ova soba nije eksponat, ali nalazi se unutar muzeja. Suvenirnica nam se nije svidjela jer su suveniri bili preskupi i van učeničkog budžeta.

Emanuela Marek, 8. b



Obrnuta soba.



Glava na pladnju.



Soba ogledala.

Mačke imaju sve: divljenje, dugo spavanje i društvo kada to pozele. Naši novinari uvjerali su se u istinitost ovog citata pri posjetu Cat caffea. Koliko kafić ima mačaka? Kako se mačke nose s društvom? Ema Purić iz 8. b razreda je pronašla odgovore na ova pitanja, ali i mnoga druga u razgovoru s konobaricom iz kafića.

Cat caffe - kafić s devet života



Zašto ste otvorili "Cat caffe"?

Grad Zagreb ima mnogo maca lualica koje ne mogu pronaći dom. Vlasnica je odlučila pružiti dom nekima od njih. Također, svijet ima mnogo takvih kafića, no u Hrvatskoj ih nije bilo. Upravo iz tih razloga otvorila je prvi takav kafić u Hrvatskoj.

Koliko dugo postoji "Cat caffe"?

Kafić je otvoren četiri godine. Ima mnogo posjetitelja iz Hrvatske, ali i svijeta. Početak je bio stresan jer vlasnici nisu znali kako će gosti reagirati na mačke i kako će mačke reagirati na ljude. Gosti su se s vremenom naviknuli na suživot s mačkama! Njima je najvažnije da se mačke osjećaju sigurno i sretno.

Koliko mačaka je u kafiću i imaju li imena?

Kafić trenutno pruža dom 15 mačaka. Da, svaka mačka ima svoje ime. Zovu se Bugi, Versace, Prada, Ziggy, Pumba, Drama, Archibald, Ramona, Timon, Vincent, Areta, Gucci, Shiva, Dior i Klaus. Jako nam je stalo do naših mačaka i ponosno nose svoja imena, a neke se i odzivaju na njih.



Mačak Gucci.



Ljubavni napitak.

Imate li mačke čije ime baš odgovara njihovom karakteru?

Da, većina mačaka je upravo tako i dobila ime, točnije svako ime ima nosi svoje značenje. Imena dobiju prema vanjskom izgledu ili prema ponašanju. Možete pokušati pogoditi zašto se Drama zove tako.

Što vas je nadahnulo na tako nesvakidašnji izgled napitaka?

Volimo eksperimentirati s izgledom pića i okusi-ma. Nekada uzimamo recepte iz drugih država. Imamo zaposlenicu bujne mašte koja skoro svaki dan pokušava ostvariti neku novu ideju

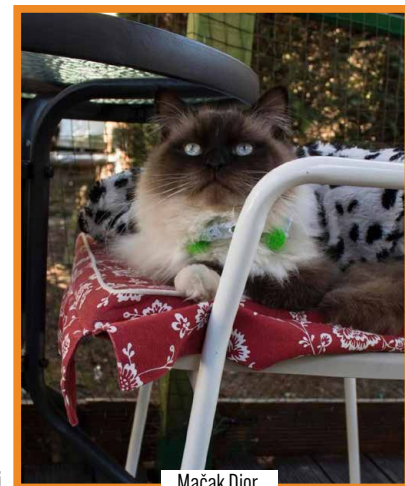


Mogu li se mačke udomiti?

Trenutno mačke u kafiću nisu za udomljavanje jer im je to dom. Mnoge mačke diljem Hrvatske čekaju udomljavanje, a jedan od glavnih razloga postojanja ovog kafića je da im pružimo sigurno mjesto za život.

Jesu li mačke druželjive i poslušne?

Mačke su dobre, ali znaju nekada biti vrckave. Često se zna dogoditi da gostima kradu slamčice ili ukrase s pića kada su budne. Znaju skočiti na stol pa onda ležati na njemu.



Mačak Dior.

Je li ikada došlo do nekog incidenta s mačkama?

Mačke se nekada znaju posvađati, ali nije došlo do strašnog incidenta. Najviše smo problema imali s ljudima koji su donijeli svoju mačku u kafić, a to nije dopušteno. Događalo nam se da ljudi bude mačke dok spavaju, a to ne smiju jer je mačkama potrebno mnogo sna.

Imate li neku mačku koja ima zanimljivu priču iz prošlosti?

Nažalost, sve udomljene mačke su prije bile lualice pa nemaju lijepe priče prošlosti. Srećom, uspjeli smo im loše uspomene zamijeniti novima, svaka boljima.

Imate li neke planove za budućnost kafića?

Plan nam je pružiti što više mačaka dom i spasiti im život. Želimo imati mirno okruženje za mačke, ali i goste. Nadamo se da ćemo to i dalje uspješno ostvarivati u budućnosti kao sada.

Ocjena: 5/5

Kafić nam se jako svidio jer su zaposlenici vrlo ljubazni. Kafić je lijepo i moderno uređen te ima puno igraćaka i penjalica za mace. Kafić ima mnogo društvenih igara koje se mogu koristiti. Izbor pića je jako velik i svi napitci su divno uređeni te kreativni. Mogli smo se družiti s macama koje su jako drage i mazne.

Ema Purić, 8. b



Cat Caffe nudi uz zabavno društvo i društvene igre.



Mali princ tvrdi da je čovjek pomalo usamljen u pustinji. Je li to zbilja tako? Vidjet ćemo u razgovoru s učenicom Leom Zgrabljic iz 8. a razreda. Ona je otputovala u Egipat sa svojom majkom, a učenica Tara Vlahović iz 8. a razreda intervjuirala ju je i iznijela nam Leina iskustva.

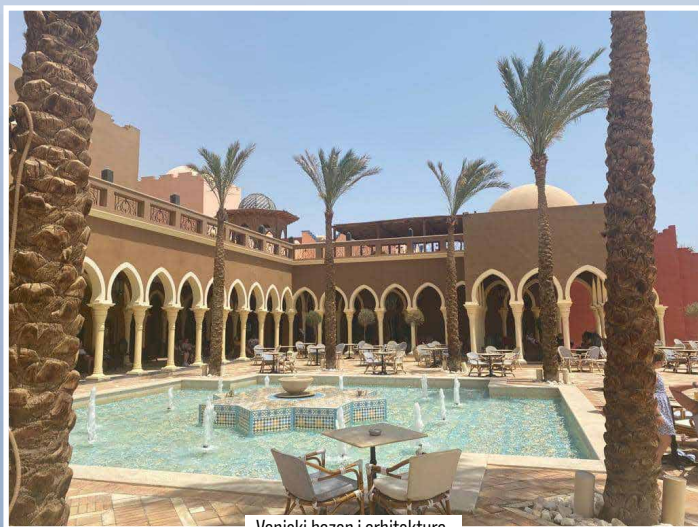
Putovanje u Egipat

Zašto si krenula na ovaj put i s kim si išla?

Mama je išla na poslovni put u Egipat i povelala je mene. Ima firmu i surađuje s tatom moje najbolje prijateljice. Neki ljudi nisu mogli ići na taj poslovni put, stoga smo se brat i ja ukrkali. Mogli smo provoditi vrijeme s najboljim prijateljima jer je moja najbolja prijateljica kćer maminog poslovnog partnera, a moj brat je najbolji prijatelj s nezinim bratom.

Jeste li imali neke posebne zahtjeve ili uvjete za ulazak u Egipat?

Za ulazak u državu bila je potrebna viza. Nismo imali poteškoće i nismo se trebali cijepiti. Trebali smo prije puta piti probiotike jer u Egiptu nema pitke vode. Njihova voda puna je bakterija i virusa. Tamo smo morali prati zube vodom iz boca. Kada smo se tuširali, morali smo zatvoriti oči i paziti da voda ne kapne u naša usta.



Vanjski bazen i arhitektura.

Jesi li ikada bila na sličnom putovanju?

Bila sam na sličnom putovanju kada sam išla u Ameriku 2019. godine. Ja sam tamo živjela jednu godinu. Imala sam priliku putovati u New York i obližnje gradove. Jako volim putovati i drago mi je da sam ovako mlada imala priliku posjetiti druge države.

Uočavaš li kulturološke razlike između Hrvatske i Egipta?

Kada sam prvi put stigla na aerodrom, osjećala sam se jako nesigurno. Ljudi su bili drugačiji i nisam se osjećala prihvaćeno. Svi su me neobično gledali i to je bilo novo za mene jer nisam nikad bila okružena Arapima. Često su me zaustavljali nepoznati ljudi i pitali kako sam, a meni je to bilo neobično jer to ne vidam u Hrvatskoj. Razumiju engleski jezik, ali teže izgovaraju riječi. Trebali smo paziti kako se oblačimo jer su tamo svi ljudi prekriveni. Njihovi stanovnici većinom su muslimani.

Jeste li mogli ulaziti u piramide?

Mislim da se moglo ulaziti, ali mi smo ih samo obilazili. Zanimljivo ih je bilo gledati. Danas postoji puno teorija zavjera o tome. Ja još uvijek ne mogu shvatiti kako su te piramide izgrađene jer su to prve i najstarije piramide, a sve one koje su kasnije građene nisu ni približno pravilne kao prve. Svaki kamen piramide teži nekoliko tona. Nosili su ih robovi što je meni teško zamisliti. Puno su veće nego što sam zamišljala.



Paradise island.

Kakve su cijene u Egiptu?

Njihovi životni standardi slabiji su od hrvatskih. Rade više od Hrvata. Prosječne plaće bi bile oko 2000 kuna. Mnogo je toga nerazvijeno. Kada smo stigli u Kairo, bila sam iznenađena time što je neizgrađen. Razvijeni dio grada dobro izgleda, ali što se više udaljavamo od centra izgleda strašno. Ljudi još uvijek jašu deve i konje, a automobili su izudarani jer imaju široku cestu bez traka pa ljudi voze kako žele. Tamo je sve mnogo jeftinije i često se cjenkaju. Htjeli su nam ponuditi šešir za 30 dolara i odbili smo, a zatim je žena trčala za nama i govorila da će nam ga prodati za 5 dolara. Sve bi dali da prodaju i zarade novac jer im jako znači.

Što ti je bilo najzanimljivije na putu?

Posjetili smo beduinsko selo koje je smješteno otprilike 50 kilometara unutar same pustinje. Beduinsko selo lijepo je i može se puno naučiti iz posjeta. Kada sam posjetila to mjesto, shvatila sam da trebam biti zahvalna jer ti ljudi žive jako siromašno. Vruće im je, piju samo vodu i jedu neke primjese s brašnom. Nemaju mobitele i slatkiše dobiju samo od posjetitelja.



Noćni život u Kairu.

Koje bi lokacije izdvojila kao obavezne za posjetiti?

Treba definitivno posjetiti piramide i preporučujem krstarenje Nilom. Treba općenito posjetiti Kairo i istražiti ga, a ne samo posjetiti piramide. Izdvojila bih vožnju kvadovima kao odličnu atrakciju. Toplo preporučujem Paradise island koji je stvarno predivan i odličan za opuštanje te plivanje. More im je zbilja veličanstveno i predivno. Sve je puno pijeska i boje su predivne.

Tara Vlahović, 8. a



Vožnja kvadom.



Beduinsko selo.



Deva i piramide.

“Putovanje mijenja čovjeka. Kako se krećeš kroz život i ovaj svijet mijenjaš stvari pomalo, ostavljaš tragove iza sebe, koliko god maleni bili. A zauzvrat, život i putovanje ostavljaju tragove na tebi.” – Anthony Bourdain

Moje putovanje u Teotihuacan



Teotihuacan je napušteni grad i arheološko nalazište u Mexico. Nalazi se 30-ak km sjeveroistočno od Ciudad de Mexica. Pretpostavlja se da su ljudi na tom području živjeli od 100. godine prije Krista do 750. godine poslije Krista.



Janko i Luka na putovanju.

Na ovom mjestu nailazimo na dvije piramide – Piramidu Sunca i Piramidu Mjeseca. Svaka od njih ima oko 250 stepenica. Do danas se ne zna tko je osnovao taj grad. Ono što se zna jest da su ime gradu dali Azteci koji su pronašli

ovaj grad oko 1400. godine poslije Krista. U slobodnom prijevodu taj naziv bi značio „mjesto gdje su stvoreni bogovi“. Mnogi istraživači smatraju ga i majanskim gradom s obzirom da arheološke iskopine upućuju na to da su se barem neki majanski poglavari krunili upravo u Teotihuacanu. Taj podatak uistinu je neočekivan s obzirom da je vrelo majanske kulture udaljeno 1500 km, na Yucatanu.

Prije pandemije Teotihuacan je posjećivalo oko 3,5 do 4 milijuna turista godišnje. Za usporedbu, naš najpoznatiji nacionalni park, Plitvička jezera, rekordne 2019. godine posjetilo je tek oko 1,8 milijuna turista. I taj podatak dokazuje da je Teotihuacan velika turistička atrakcija. Sve što sam na putu vidio bilo je vrlo zanimljivo, zabavno i poučno. Najbolje od svega je to što sam sve navedeno mogao proći i podijeliti sa svojim prijateljem Lukom. Bilo je to nezaboravno putovanje!

Janko Šošćarić-Zuckermann, 4. a



Piramida sunca.

Učenci 8. a i 8. b razreda išli su na maturavno putovanje u srednju Dalmaciju na tri dana i dvije noći. Učenci su išli na putovanje u pratnji razrednica i pedagoga.

Maturalac

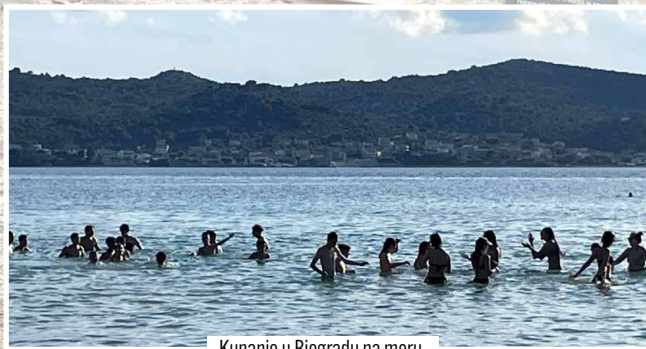
1. dan

Krenuli smo na putovanje u 7:00 u pratnji razrednica i školskog pedagoga. Prvo smo posjetili Sokolarski centar u Šibeniku koji služi kao lječilište i oporavište ptica grabljivica. Slušali smo predavanje o divljim pticama i vidjeli sovu ušaru te sokola, a mogli smo se i fotografirati s njima. Kasnije smo obilazili Šibenik uz pratnju vodiča i vidjeli smo crkvu sv. Frane, katedralu sv. Jakova, gradski park, kazalište, Gradsku vijećnicu i Kneževu palaču. Tvrđava sv. Mihovila bila je posljednje odredište u Šibeniku i nakon obilaska imali smo slobodno vrijeme. Vrijeme se pogoršalo baš kada smo bili na vrhu tvrđave, stoga smo se žurno spustili s nje. Srećom kiša nije padala!



Posjet Tvrđavi sv. Mihovila.

Vratili smo se u autobus koji je vozio prema Biogradu na Moru gdje je smješten hotel Adria. Smjestili smo se u sobe i odmah otišli na kupanje na obližnju plažu. More je bilo ugodno, družili smo, kupili smo čak loptu za igranje moru! Nakon kupanja vratili smo se u hotel na večeru i zatim smo imali večernji animacijski program. Program je bio disko, a nama se plesalo cijelu noć! Nažalost, plesanje je trajalo samo do 23:00, a dečki iz razreda nisu plesali s nama. Valjda su bili



Kupanje u Biogradu na moru.

sramežljivi!

2. dan



Posjet Muzeju u Murteru.



Posjet Funparku.

Drugi dan probudili smo se u 07:00 i krenuli na doručak. Doručak je bio odličan! Trebali smo posjetiti Nacionalni park Kornati, ali put je odgođen zbog nevremena. Umjesto toga posjetili smo Murter. Obišli smo Muzej betinske drvene brodogradnje uz stručnog vodiča, a nakon toga imali smo slobodno vrijeme za obilazak. Kasnije tog dana išli smo u Funpark u Biogradu na Moru. Imali smo priliku isprobati razne igre, vožnje i popratne 3D sadržaje unutar parka. Dečki su jurili odmah na najbrže vožnje poput „Tornado“, a cure su trčale u „Kuću strave“, iako nas je vodič upozorio da je strašna. Zabavili smo se u Funparku!

3. dan

Dva dana brzo su proletjela i već se odjavljujemo iz hotela. Krenuli smo u obilazak grada Zadra uz licenciranog vodiča. Posjetili smo katedralu sv. Stošije, benediktinski samostan sv. Marije, Morske orgulje, Pozdrav suncu, Kalelargu i druga poznata mjesta. Ručali smo u zadarskom restoranu „Kod Šime“ i krenuli prema Ninu. Posjetili smo Solanu Nin uz stručno vodstvo. Saznali smo da je osnovana 1954. godine i da sol proizvode tradicionalno i na ekološki prihvatljiv način koristeći se energijom sunca i vjetra. U sklopu Muzeja soli razgledali smo eksponate koji su se koristili u tradicionalnoj proizvodnji soli i vidjeli edukativne segmente koji prikazuju načine primjene soli kroz povijest. Nakon obilaska krenuli smo prema Zagrebu, a stigli smo kući u večernjim satima.



Učenik Grga Z. i sova ušara.

Lana Jembrih 8. b

Cvjetanje prirode u proljeće u nama budi želju za istraživanjem ljepota Lijepa Naše. Park-šuma Jankovac u sklopu Parka prirode Papuk zelena je oaza mira u kojoj smo uživali!

Mir za dušu i tijelo!

Autobusom se penjemo na 475 m nadmorske visine i ulazimo u oazu zelenila slavonskog gorja – Jankovac koji je 1955. godine proglašen zaštićenom Park-šumom. Proljeće na Jankovcu osvaja nas bojama, zvukovima i šumom mnogobrojnih slapova. U svakom kutku zelene šume krije se dom ptica, leptira, zmija, guštera...

Šećući oazom mira u kojoj počiva vlastelin Josip pl. Janković, čujemo cvrkut ptica i šuštanje lišća. Grof Janković raskošno je živio u Beču, no dio života proveo je u ovoj gorskoj dolini. Izgradio je lovačku kuću, napravio jezera, uredio šetnice ispod slapa Skakavac. Pokopan je upravo ovdje, kako je i želio. Park-šuma nazvana je Jankovac njemu u čast.



Novo jezero.

Penjući se do špilje Maksima Bojanića, shvaćamo zašto je grof Janković ovdje pronašao svoj mir. Vlagu u špilji stvaraju kapljice vode koje se cijede niz zidove i strop špilje. Sa strahom ulazimo u špilju jer se bojimo da nam se šišmiši ne zalete u kosu! Brzo izlazimo iz špilje jer s ebojimo susreta oči u oči sa šišmišima!

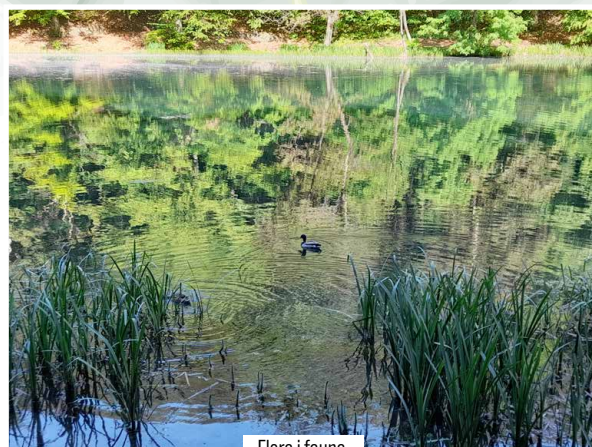
Spuštamo se strmovitim putem do slapa Skakavac koji je dobio ime po tome što je mijenjao svoj položaj tijekom godina. Visok je 35 metara. Napaja se vodom s izvora Jankovačkog potoka. Uz pomoć sedrotvornih mahovina i alga tijekom tisuća godina stvorio je sedrenu barijeru. Šećući, uočavamo gorske bukove šume (stare i do 150 godina) koje zauzimaju najveći dio Jankovca. Voda u jezerima pogodna je za razvoj potočne pastrve i rakova, a tamo živi i endemski pužić "Graziana papukensis".

Prvi stanovnici jankovačke doline bili su staklari koji su doselili u 18. stoljeću s područja današnje Austrije. U to vrijeme nastalo je i staklarsko groblje. Osim osnovnih sirovina kvarca i vapna važnu ulogu u proizvodnji stakla imao je i pepeo koji se dobivao izluživanjem iz starih bukvi. Stare bukve jedan su od razloga zbog kojih je Jankovac bio idealno mjesto za proizvodnju stakla. Svakako posjetite Jankovac i okrijepite se zelenilom!

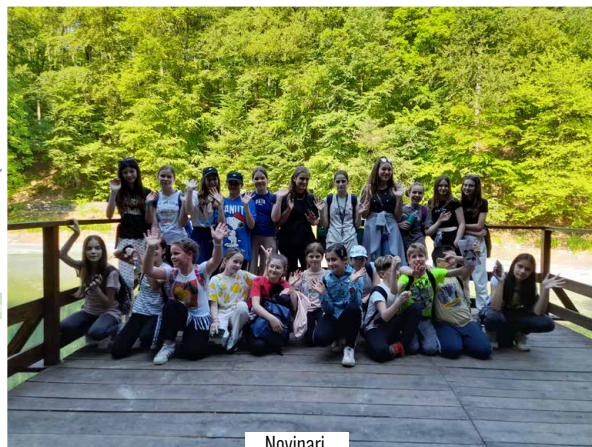
Paula Šemper, 5. a



Novinarske uspomene.



Flora i fauna.



Novinari.



Priča o Jankovcu.

Konačno! Nakon dvije godine naši četvrtiši bili su u školi u prirodi od 8. do 11. ožujka u Novom Vinodolskom. Učenica Bruna odlučila je podijeliti svoje iskustvo s našim čitateljima.

Novi Vinodolski

UTORAK (8. ožujka)

Utorak ujutro. U 9 sati busom krenuli smo prema Novom Vinodolskom. Putovali smo 45 minuta. Stali na odmorištu kako bismo nešto pojeli, popili i odmorili od puta. Tamo smo se zadržali barem 15 minuta pa krenuli dalje. Prvo odredište bila je tvrđava Nehaj koja se nalazi u Senju. Voditeljica nam je pričala o povijesti grada Senja, o ratovima pa i o tome kako su i od čega sagradili samu tvrđavu.

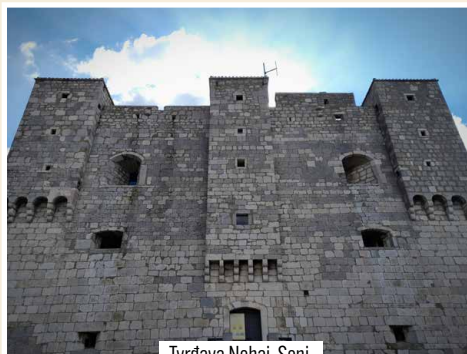


Krećemo!

Dolaskom u Novi Vinodolski smjestili smo se u Domu Crvenog križa. Smjestili smo se, ručali i šetali plažom. Kasnije smo se pripremali za večernji program. Na večernjem programu plesali smo Just Dance. Najbolji plesači dobili su diplomu. Upoznali smo učenike iz druge škole i studente s kojima smo se zabavili!

SRIJEDA (9. ožujka)

Jutro je! Slijede tjelovježba i doručak kako bismo skupili snage za put u Rijeku. Posjetili smo Astronomski centar u Rijeci u kojem smo gledali film Carstvo svjetlosti (kako je nastao svijet, planet Zemlja, zvijezde...) i imali predavanje o planetima i zvijezdama. Nezaobilazna je bila suvenirnica u Centru. Mislim da su nakon nas ostali bez magnetiča i razglednica!



Tvrđava Nehaj, Senj.

Posjetili smo i svetište Majke Božje Trsatske. Naučili smo puno o svetištu te vidjeli zahvale Majci koje su ljudi donosili u crkvu i pisali kroz godine. Po povratku u Dom Crvenoga križa sudjelovali smo u radionici o biljkama uz more koju su or-



Svetište Majke Božje Trsatske.

ganizirale studentice. Zaslužno slobodno vrijeme proveli smo na plaži koju smo iskoristili za istraživanje, fotografiranje i igru. Navečer smo imali Talent show. Svi koji su sudjelovali na Talent showu dobili su diplomu za sudjelovanje. Neki su dobili posebne diplome jer su se istaknuli i napravili pravi spektakl!

ČETVRTAK (10. ožujka)

Buđenje! Ups, zaspali smo i zakasnili na jutarnju tjelovježbu. Svejedno, odradili smo je i srećom stigli na doručak. Vlakićem smo išli u centar Novog Vinodolskog u posjet Muzeju i galeriji grada. Tamo nas je dočekala vrlo simpatična kustosica. Čuli smo o Vinodolskom zakoniku i o Ivanu Mažuraniću (banu pučaninu i pjesniku). Vidjeli smo i amfore. Amfore izgledaju kao vaze izvađene iz mora. Mi novinarke (Nika, Tia i ja) intervjuirale smo gospođu koja nam je pričala o svemu tome. Bila je vrlo pristupačna i sa smiješkom odgovorila na sva naša pitanja.



Vrijeme za fotografiranje.



Kad naš brod plovi, plovi...



Ljuljanje u brodiću.

Iako je puhala bura poslijepodne smo brodom išli do Crikvenice. Do Novog Vinodolskog vratili smo se brodom. Putem smo pjevali pjesme, plesali, ljuljali se u ritmu i bilo je baš zabavno! Ludo i nezaboravno!

PETAK (11. ožujka)

Eh, da. Došao je i dan povratka u realnost. Vraćamo se u Zagreb. Put je, za razliku od polaska, bio vrlo tih. Kada smo stigli u Zagreb roditelji su nas dočekali. Bili smo umorni od puta i svih aktivnosti, ali ujedno smo bili i toliko sretni i ispunjeni. Bilo nam je i više nego odlično. Zabavljali smo se, učili, družili s učiteljicama. Pogled na more bio je predivan. Svaki dan smo naučili nešto novo i zanimljivo. I večernji program mi se jako svidio. Nadam se da ćemo ovakvo putovanje uskoro ponoviti i opet ići negdje gdje je more!



Vožnja vlakićem.

Bruna Vlahović, 4.b

Naše novinarke bile su vrijedne i u školi u prirodi, u Novom Vinodolskom, te su intervjuirale kustosicu Narodnog muzeja i galerije. U nastavku pročitajmo što su radoznale novinarke saznale o samom Muzeju i gradu.

Želim znati više o...



Stalni postav Muzeja, portret bana Ivana Mažuranića.

N: Dobar dan! Mi smo novinarke iz OŠ Dobriše Cesarića u Zagrebu. Biste li odvojili malo vremena za nas?

K: Naravno, bit će mi zadovoljstvo!

N: Za početak, možete li našim čitateljima reći s kime razgovaramo i gdje se sada točno nalazimo?

K: Dakle, moje ime je Đurđica Krišković i radim kao kustosica. Trenutno se nalazimo u Muzeju i galeriji grada u kojem radim. Narodni muzej i galerija Novi Vinodolski smješten je u zgradi Frankopanskog kaštela, II. kat, na adresi: Novi Vinodolski, Trg Vinodolskog zakona 1, 51250.



Kustosica u Muzeju.

N: Možete li nam reći nešto više o samom Muzeju?

K: Muzej je otvoren za posjetitelje 1951. godine. Od 1973. godine smješten je u frankopanskom kaštelu, na drugom katu, i u kuli Turnac. U stalnom postavu zastupljena je arheološka i hidroarheološka, numizmatička, etnografska, povijesna, sakralna i umjetnička građa. Fundus Muzeja čine pokloni pojedinaca iz domovine i iseljeništa, nalazi s istraživanja podmorja, lokaliteta Povile i Lopar, nalazi iz Stinice pokraj Jablanca (ostaci srednjovjekovnog grada Murule te radovi likovne kolonije Vinodolski skup izvornih slikara i kipara Jadrana).

Među građom izdvaja se vrijedna arheološka građa, predmeti povezani s obitelji Mažuranić podrijetlom iz Novog Vinodolskog (sablja bana Ivana Mažuranića, perjanica, srebrni pokal, reljef koji mu je darovan prilikom imenovanja banom, banove posjetnice, rukopisi, fotografije,...), izvorna novljanska narodna nošnja i narodni instrumenti. U galeriji slika izloženi su radovi M. C. Crnčića, O. Ivekovića, V. Nikolić, J. Kljakovića, V. Potočnjaka i drugih slikara. Ako vas zanimaju detalji i ostatak našeg blaga u Muzeju, pozivam vas sve da nas posjetite. Rado ćemo vas ugostiti!

N: Kako je Novi Vinodolski dobio ime?

K: Pa... vratimo se u daleku prošlost. Novi je uvijek imao taj predzvučnik Novi. Bio je Novigrad Pri Moru, Novi Pri Moru, Novi Vinodol, a zadnje što se ustalilo je Novi Vinodolski. Zaista ne znamo zašto se u nazivu grada nalazi riječ Novi.

N: Po čemu je vaš grad poseban?

K: Novi Vinodolski ima bogatu kulturnu baštinu. Mesopust, dakle nematerijalno kulturno dobro, kao recimo vaš fašnik. Grad ima i svoju narodnu nošnju. Također ima svoje prepoznatljive običaje i jako je poznat po turizmu. I naravno, ono što privlači najviše turista, Novi ima jako puno prirodnih ljepota.



Tradicijska odjeća i stroj za tkanje.

N: Čime biste Vi privukli ljude u ovaj grad?

K: Svakako bih savjetovala da dođu, recimo, preko ljeta. Ili za vrijeme mesopusnih običaja. To zna biti vrlo živopisno i zanimljivo događanje. Preko ljeta možete uživati u moru, u punom veselom gradu te raznim gradskim događanjima.

N: Kako je živjeti uz more?

K: Odlično! Rijeka nam je jako blizu pa kad nam malo usred zime nedostaje zabave zaputimo se u Rijeku. Kad je ljeto ne biste se micala odavde ni minute. More je od moje kuće udaljeno 20-ak metara!

N: Što biste promijenili u gradu da Ste gradonačelnica?

K: Mijenjala bih grad na način na koji ga mijenja i sadašnja vlast. Dobit ćemo sportsku dvoranu. I možda još neke sadržaje za mlade. Ipak na mladima svijet ostaje, je li tako?!

N: Hvala Vam puno na razgovoru. Želimo Vam ugodan ostatak dana!

Nika Vuković, 4.b

Čak ni kišno jutro, 10. lipnja 2022., nije spriječilo Cesarice da krenu na posljednji izlet u ovoj školskoj godini. Baš kao Cesariceva vočka poslije kiše i Cesarici su, obasjani sunčevim zrakama koje su prodirale kroz oblake, krenuli na put njišući se radosno u autobusima.

Putujemo mi, putujte i vi!

Odredište: Donja Zdenčina, OPG Šimanović
Razredi: 1. a i b

Prvašići su dan proveli na lijepoj prigrorskoj ravnici nedaleko od Zagreba u mjestu Donja Zdenčina. Tamo su posjetili obiteljsko gospodarstvo Šimanović. Odmah nakon autobusa uskočili su u traktor i prikolicu. Vidjeli su domaće životinje u pravom seoskom ambijentu i poljoprivredne strojeve. Također su vidjeli i etno sobu, tkalački stan te materijale od kojih su naši stari proizvodili platna. Naposljetku, razigrani prvašići zaključili su: "Da je poljoprivrednik biti lako, poljoprivrednik bi bio svatko!"



Učimo o stablima.



Kako su živjeli naši stari.



Druženje s domaćim životinjama.



Zrno po zrno...



Drugašići gladni od puta.

Odredište: PP Žumberak, Samoborsko gorje, Budinjak
Razredi: 3. a i b

Trećaši su posjetili Park prirode Žumberak, Samoborsko gorje i Budinjak. Budinjak je mještaste s tek desetak stanovnika i iznimno bogatom prošlošću pa su tako naši učenici trećeg razreda uživali u legendama o vilama i vilenjacima koji plešu kolo na Budinjačkom polju koje je jedno od najznačajnijih arheoloških nalazišta u Hrvatskoj. Neumorno i radoznalo šetali su po Budinjaku, odnosno "Stazi kneževa". Uživali su u slobodnom vremenu te zajedničkoj igri u ponikvi.

Odredište: Stari grad Dubovac, seosko gospodarstvo Gliboki Brod u Brežanima
Razredi: 2. a i b

Drugaši su išli u obilazak Starog grada Dubovca gdje su vidjeli kako su nekada ljudi živjeli, što su vojnici u to vrijeme nosili, kako i čime su se tijekom ratova branili. Nakon obilaska Dubovca i učenja o dijelu prošlosti krenuli su prema obližnjem seoskom domaćinstvu Marinković i izletištu Gliboki Brod u Brežanima. Tamo su se posvetili učenju i promatranju života ljudi na imanjima. Vidjeli su što sve ljudi uzgajaju, koje životinje imaju te kako se o njima brinu, čime ih hrane i sl.



Tajanstveni kovčeg.



Ti meni, ja tebi.



Klizava šetnja.



Radionica - Lokva.



Trećaši u ponikvi.

Odredište: Stari grad Dubovac, Aquatika (Slatkovodni akvarij Karlovac), Stari grad Ozalj, Seoski turizam "Viki Grill"
Razredi: 4. a i b



Stari grad Ozalj.

Četvrtaši su dan proveli vrlo aktivno. Prvo odredište bio je Stari grad Dubovac koji je ime dobio po dubu (hrastu) koji raste na okolnim padinama. Nakon razgledavanja i priča o obrani grada, krenuli su prema karlovačkom slatkovodnom akvariju, odnosno Aquatici. Tamo su čuli razne zanimljivosti o našim slatkovodnim ribama. Posjetili su i suvenirnicu te krenuli prema Starom gradu Ozlju. Zadnje odredište bio je seoski turizam "Viki Grill" nedaleko od ozaljskog dvorca. Gladni četvrtaši jedva su dočekali ručak, a nakon ručka fotografirali su se i zabavljali s domaćim životinjama.



Slobodno vrijeme i igra.



Aquatika.



Pogled s vidikovca (Dubovac).



Kiša nam ne može ništa.

Odredište: Fužine, špilja Vrelo, Park-šuma Golubinjak
Razredi: 5. a i b

Petaši su posjetili grad Fužine u Primorsko-goranskoj županiji. Prošetali su Fužinama, vozili se vlakom oko akumulacijskog jezera Bajer, posjetili špilju Vrelo, ručali u restoranu Fužinarska kuća i imali slobodno vrijeme za igru u Park-šumi Golubinjak.



Špilja Vrelo.



Vlak u Fužinama.

Odredište: Oroslavje, Park znanosti u Oroslavju, Donja Stubica
Razredi: 6. a i b

Šestaši su odlučili pozdraviti Hrvatsko zagorje! Posjetili su grad Oroslavje i Park znanosti u Oroslavju. Nakon razvijanja moždanih vijuga u Parku znanosti ručali su pizzu na zagorski način u pizzeriji Oro-goro. Odali su počast Matiji Gupcu vodi Seljačke bune u Donjoj Stubici i stali pod poznatu Gupčevu lipu.



Park znanosti u Oroslavju.



Medo iz Kutereva.

Odredište: Nacionalni park Sjeverni Velebit, Kuća Velebita u Kuterevu, Majerovo vrilo
Razredi: 7. a i b

Sedmaši je na jednodnevnom izletu dočekala netaknuta priroda Like. Nacionalni park Sjeverni Velebit utemeljen je 1999. godine. U Kući Velebita vidjeli su razne kukce i ptice, endemične i biljne vrste. Posjetili su i Majerovo vrilo, oazu Otočca i Gacke doline, vodenicu na izvoru rijeke Gacke.



Kuterevo.

Ako vas zanima gdje su u to vrijeme bili naši osmaši, pročitajte u tekstu o maturalcu!

Franka Salmić, 4.a
 Ema Reja, 5. a

U današnje vrijeme pojavljuju se novi poslovi povezani s poslovanjem putem interneta. "Tiktokeri", "youtuberi", "influenceri", "followeri", "likeovi"... Jesu li vam poznate ove riječi?

TikTok influence

Napretkom tehnologije i medija javljaju se nova zanimanja koja donedavno nisu postojala. "Tiktokeri", "youtuberi" i "influenceri". Pitamo se tko su oni i kako zarađuju. Mogu li i ja biti "influencer/ica"?



"Influencer" u svijetu društvenih medija digitalnog svijeta označava osobu koja je sposobna utjecati na odluke brojnih ljudi koji ih prate na različitim društvenim mrežama. Taj pojam često se koristi za osobe na internetu koje imaju veliku publiku. Neki od njih svoju karijeru grade na "Instagramu", "Twitchu", "Snapchatu", "Twitteru", "TikToku" i ostalim platformama koje također iz dana u dan imaju sve veći broj korisnika. Iako je svaki influencer započeo graditi svoju karijeru na jednoj platformi (najčešće su to "YouTube", "Instagram" i "Twitch") većina ih se nalazi na više platformi istovremeno kako bi imali veći broj pratitelja.

"Influenceri" imaju veliki utjecaj na svoje "followere" (pratitelje) i zato im razni brendovi prilaze kako bi njihov proizvod ili usluga bili vidljivi što većem broju mogućih kupaca. Neki "influenceri" imaju ugovore s tvrtkama dok ostali sponzoriraju samo proizvode kojima se koriste i u koje oni sami vjeruju. Influenceri imaju svakodnevni doticaj s pratiteljima, objavljuju priče i scene iz vlastitog života te nam se nakon nekog vremena doimaju kao prijatelji.

Razlikujemo vrste "influencera" s obzirom na sadržaj koji objavljuju. Među najpopularnijima mogu se izdvojiti "travel influenceri" koji svoje pratitelje upoznaju s kulturama i običajima na putovanjima; "gameri" koji igraju videoigre i svojim pratiteljima daju korisne savjete i trikove kako što uspješnije proći kroz određene videoigre te "modni influenceri" kojima su odjeća, obuća i modni dodaci ključni sadržaji koje objavljuju na svojim profilima. Potom postoje "make-up influenceri" koji daju svoje komentare na različite kozmetičke proizvode i nude savjete kako se našminkati za različite prigode; "fitness influenceri" koji svoje pratitelje upoznaju sa zdravim prehrambenim navikama i treninzima i "food influenceri" koji često dijele prehrabne savjete i recepte.

Internet mi je zabavan i volim pratiti razne "influencere" (nekad i previše), ali dobro je znati granicu i shvatiti što je dobro za nas. Odlučite sami je li bolje provesti većinu dana u prirodi s društvom ili u kući, s mobitelom u ruci. Iako ponekad pretjeram s društvenim mrežama, ja biram prvo. A ti?

Tia Kolar, 4.b

Koje društvene mreže vladaju svijetom?

Popularnost društvenih mreža

Danas više od 90 % ljudi na Zemlji ima pristup internetu, no u nekim državama kao što su Kuba, Kina, Iran, Vijetnam, Saudijska Arabija i Sjeverna Koreja internet nije dostupan. Mladima danas internet služi za provjeravanje objava na društvenim mrežama. Što zapravo ljudi rade na "TikToku", "Snapchatu", "Youtubeu", "Facebooku" i "Instagramu"?



TikTok - trenutno najposjećenija društvena mreža kojom se koristi više od 100 milijuna ljudi. Pomoću "TikToka" ljudi samostalno snimaju videozapise ili gledaju videozapise ljudi iz cijeloga svijeta. U videozapise se mogu dodavati razni filteri i efekti kako bi sadržaj bio privlačniji za pregledavanje. Na "TikToku" mogu se pronaći korisni videozapisi, ali i oni bespotrebni.



Instagram se većinom koristi za snimanje, obrađivanje i dijeljenje svojih objava s prijateljima. Danas se mladi koriste "Instagramom" kako bi objavili fotografije s mjesta na kojima su bili jer kaže se: "Ako nije na Instagramu, nije se dogodilo!" Važno je da pratitelji vide naše najljepše fotografije i da se pohvalimo svojim aktivnim društvenim životom!



Snapchat - aplikacija pomoću koje se fotografiraju i snimaju videozapisi. Posjeduje razne zabavne i zanimljive filtere te omogućuje uređivanje avatara (profila na društvenim mrežama), slanja fotografija i poruka prijateljima. U vrijeme kad se pojavila ova aplikacija bila je jedinstvena po tome što su fotografije i videozapisi nestajali nakon nekoliko sekundi, što joj je jedna od glavnih značajki i danas.

Katja Vranić, 5.a



Koga svakodnevno pratiš i lajkaš? Kako sadržaji koje pregledavaš na društvenim mrežama utječu na tvoje mentalno zdravlje?

Followeri mentalnog zdravlja

Sadržaji koje pratimo na društvenim mrežama oblikuju naše stavove. Umjetne trepavice, umjetni nokti, silikoni, napućene usne, nabildana tijela postali su pravilo ljepote, stoga većina tinejdžera smatra da se mora uklopiti u takav svijet. Zbog takvih sadržaja ne volimo koji kilogram viška, prišćite na licu ili aparatić na zubima. Smatramo da nismo dovoljno lijepi i zanemarujemo svoju posebnost.

Zašto ljudi provode vrijeme na društvenim mrežama?



Za ekranom.

Prvi je razlog bijeg od stvarnosti. Tinejdžeri opterećeni svojim problemima oko izgleda ili škole prate sadržaje koji na trenutak nude bijeg od stvarnog života. Čovjek je svjestan da se u životu treba potruditi da bi ostvario cilj, no na društvenim mrežama javljaju se, uz osobe koje zaista naporno rade kako bi zaradile

novac, osobe koje lako zarađuju novac bez uloženog truda. Mladi postavljaju prvo pitanje - Zašto ja trebam učiti ako jedan "tiktok" objavi videozapis, dobije puno lajkova i brzo zaradi?

Drugi je razlog mogućnost brzog širenja informacija, fotografija i videozapisa u čemu ključnu ulogu imaju društvene mreže. Tinejdžeri odmalena žive u umreženom svijetu koji im je omogućio da samo jednim klikom miša dođu do svih potrebnih informacija. Počeli su učiti brže pa jednako tako zahtijevaju brže odgovore na pitanja koja ih zanimaju.

Kako društvene mreže utječu na naše mentalno zdravlje?

Gledanje profila ljudi koji su naizgled uvijek sretni, putuju, uživaju, žive lagodno i bogato u nekima može izazvati osjećaj usamljenosti, zavisti ili tuge. Društvene mreže utječu i na smanjenje koncentracije što se pogotovo vidi prilikom učenja. Vjerojatno ste se našli u situaciji da učite, a na mobitel stiže puno poruka,

objava... Ako odmah ne pogledate što vam šalje prijatelj, nećete biti "in". Mladi na društvenim mrežama imaju uvid u tuđe živote što itekako utječe na njihovo mentalno zdravlje jer postoji mogućnost da tuđe obrasce ponašanja primijene vlastitom životu (npr. postoji videozapis u kojem je jedna djevojka obula lažne "Jordanice" zbog čega su je svi ismijavali jer nema novaca za originalne; učenici koji si ne mogu priuštiti prave "Jordanice" ne usude se kupiti lažne jer će ih drugi ismijavati). Na društvenim mrežama postoje videozapisi u kojima se vrijeđa ljude na rasnoj osnovi, pokazuje se nasilje, objavljuju se videozapisi opasni po život (hodanje po pruzi, skakanje s visokih zgrada).

Društvene mreže u kojima se emotikonima služimo za izražavanje osjećaja pobuđuju površne osjećaje povezanosti i mogu prouzročiti nejasnu ili nekvalitetnu komunikaciju. Komunikacija licem u lice gradi smislenije veze kroz govor tijela, dodir i izraze lica. Svoje osjećaje uživo možemo izraziti različitim jačinom i visinom glasa što se gubi u dopisivanju.

Gledaj na svijet ružičastim naočalama!

Nije sve tako crno! Ponekad se društvenim mrežama šire zabavni sadržaji koji nam zaista mogu popraviti raspoloženje (npr. videozapisi životinja ili dobrih djela). Postoje poznate osobe koje se društvenim mrežama koriste za širenje pozitivnih stavova i vrijednosti. U redu je živjeti u toku s najnovijim vijestima, no važno je samostalno odrediti utjecaj društvenih mreža na naše mišljenje i stavove. Društvene mreže omogućavaju nam lakšu komunikaciju s drugima, upoznavanje novih ljudi te mogućnost brzog usvajanja novih informacija. To ne znači da moramo postati instant generacija bez razumijevanja ili strpljenja za druge.

Ema Grahovac 5. b



Kako se nositi s osjećajima tijekom odrastanja? Trebamo li glumiti i nositi masku ili biti iskreni kako bismo se nekome svidjeli? Kako se oduprijeti vršnjačkom pritisku?

BUOI SVOJ/SVOJA!

„Neprihvatanje vlastitog položaja nevolja je iz koje proizlaze sve ostale neprilike u životu jednog konja. Neprihvatanje i opiranje dva su smjera našeg djelovanja.“ – rečenice su iz Prosenjakova djela “Divlji konj”. Pisac nam želi reći da trebamo prihvatiti sebe kako bismo se mogli nositi s drugima.

Svatko od nas susreće se sa životnim izazovima – pronalaženje pravih prijatelja, želja za uvažavanjem društva. Danas je zaista teško pronaći prijatelja koji će te slušati s razumijevanjem i poštivati. Roditelji i učitelji govore nam da budemo svoji i ne mijenjamo se ni radi koga, no ponekad je to zaista teško. Što trebamo učiniti ako nas društvo ne prihvaća? Kako reagirati društvo om- nekog drugog?

Moji vršnjaci djelovanje i biti zlobni pre- imaju višak ki- zube ili prištiće nas doživio je poput: „Želiš li se družiti sa mnom, moraš to učiniti!“ Častimo se raznim uvre- dama, a nismo ni svjesni da riječi ostavljaju doživotni trag. Djeca često pristaju na ucjene ne bi li se uklopila u društvo jer nitko ne želi biti crno janje. Postoje i učenici koji vrijeđaju druge ili ih omalovažavaju bez razloga. Nije u redu vrijeđati druge iz dosade. Prvo pogledaš sebe pa tek onda komentiraš druge!



potiču me na druženje, no znaju ma učenicima koji lograma, nesavršene na licu. Nemali broj vršnjačke ucjene

Uvijek trebate imati na umu da je svaki čovjek svijet za sebe. Svatko se nosi s izazovima i problemima. Osoba koja izgleda najsnažnije, najjače, koja za sebe misli da je najveći frajer/frajerica zapravo je jedno malo biće željno ljubavi. Vrijeđajući nekoga, traži pažnju na pogrešan način. Savjetujemo vam da se maknete od osobe koja širi negativnu energiju i usmjerite se na osobe kojima možete vjerovati. Pomirite se sa sobom i budite prijatelj sebi. Kad ljudi shvate da ste zadovoljni, prihvatit će vas. Postati i ostati svoj trnovit je put kojim ćete hodati cijeloga života.

Evo nekoliko naših savjeta:

- 1. Cijenite i poštujte sebe! Ako volite i poštujete sebe i drugi će to vidjeti. Ljudi koji vrijeđaju druge ponekad osjećaju da su osobe koje vrijeđaju nesigurne i nezadovoljne.**
- 2. Budite dosljedni sebi! Ljudi se dive osobama koji ostaju vjerni svojim idejama i ne posustaju ni zbog čega!**
- 3. Nemojte stajati na putu sebi i drugima! Ljudi nisu svjesni da sami sebe sprečavaju u postizanju cilja. Često nas kočće naši strahovi ili misli da nismo dovoljno dobri. Ne možeš znati ako ne probaš.**
- 4. Nemojte se truditi udovoljiti svima! Naše srce zadovoljno nikad nije, uvijek traži više!**

5. Ne bojte se kritika! Možete dobiti kritiku na račun svog izgleda ili rada, ali njih će uvijek biti. Koliko god se trudili uvijek će se naći netko tko će vas komentirati. Ljudi su jednostavno takvi!

Linda Neziri, 5. b

Riješi anketu i saznaj jesi li svoj/svoja! Napiši + u kvadratić koji odgovara tvom mišljenju.

ANKETA

DA PONEKAD NE

- | | | | |
|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|--------------------------|--------------------------|--------------------------|
| 1. Važno mi je dijeliti slične interese sa svojim društvom. | <input type="checkbox"/> | <input type="checkbox"/> | <input type="checkbox"/> |
| 2. Ponašam se na način koji mi ne odgovara da bih se uklopio/uklopila. | <input type="checkbox"/> | <input type="checkbox"/> | <input type="checkbox"/> |
| 3. Važno mi je što drugi misle o meni. | <input type="checkbox"/> | <input type="checkbox"/> | <input type="checkbox"/> |
| 4. Svoj izgled uspoređujem s izgledom drugih. | <input type="checkbox"/> | <input type="checkbox"/> | <input type="checkbox"/> |
| 5. Važnije mi je raditi ono što vršnjaci očekuju od mene, nego udovoljiti vlastitim željama. | <input type="checkbox"/> | <input type="checkbox"/> | <input type="checkbox"/> |
| 6. Bojim se da će me društvo ismijavati zbog mog mišljenja ili ponašanja. | <input type="checkbox"/> | <input type="checkbox"/> | <input type="checkbox"/> |
| 7. Izbjegavam osobe koje ne pripadaju mom društvu. | <input type="checkbox"/> | <input type="checkbox"/> | <input type="checkbox"/> |
| 8. Moji prijatelji i ja teško prihvaćamo osobe koje imaju drugačiji stil odijevanja ili slušaju drugačiju glazbu. | <input type="checkbox"/> | <input type="checkbox"/> | <input type="checkbox"/> |
| 9. Treba mi pohvala moje “ekipe” da bih imao/la dobro mišljenje o sebi. | <input type="checkbox"/> | <input type="checkbox"/> | <input type="checkbox"/> |
| 10. Učinio/Učinila bih nešto što ne smatram ispravnim ako to društvo traži od mene. | <input type="checkbox"/> | <input type="checkbox"/> | <input type="checkbox"/> |

REZULTATI ANKETE:

Ako imaš manje od 5 odgovora NE, na dobrom si putu da ostaneš svoj/svoja. Ako imaš više od 5 odgovora DA, razmisli o tome utječe li tvoje društvo na tebe više nego što želiš. Važno je izreći svoje mišljenje i zauzeti stav. Poštujući druge, poštuješ i sebe.

Ako imaš više od 5 odgovora PONEKAD, razmisli o tome u kojem smjeru želiš razvijati svoje odnose s drugima. Želiš li prepustiti drugima da donose odluke umjesto tebe ili se izboriti za svoje mišljenje.

Marija Čabraja, 7. a

Učenik Filip Frouth razgovarao je s voditeljicom školske Eko grupe i saznao nešto više o aktivnostima grupe

MISLIMO ZELENO

F: Tko vodi Eko grupu i tko sudjeluje u njoj?

S: Eko grupu vodim ja, Sanja Škreblin, učiteljica savjetnica. U grupu su uključeni učenici 3. a i b razreda.

F: Što je zadatak Eko grupe te kako ista djeluje u našoj školi?

S: Članovi Eko grupe brinu o dijelovima školskog vrta u kojima želimo sačuvati raznolikost biljnog i životinjskog svijeta. Tako u vrtu postoji ježeva kućica koju treba očistiti dva puta godišnje i paziti da bude skrivena od neželjenih posjetitelja. Brinemo i o hotelu za kukce u kojem sklonište nalaze brojni kukci, pauci i puževi. Uz ogradu kraj hotela posađene su kupine i maline kako bi leptiri imali kamo odlagati svoja jajašca te kako bi mlade gusjenice odrastale u jasicama i vrtiću za leptire. Iz istoga se razloga taj dio dvorišta koji zovemo divlji vrt ljeti ne kosi.

F: Kako je Eko grupa dobila ime?

S: Ime grupe povezano je s ekologijom, znanstvenom disciplinom.

F: Što je ekologija?

S: Ekologija je prirodna znanost koja proučava odnos između živih bića te odnos između okoliša i živih bića. Saznanja iz ekologije pomažu u zaštiti prirode.

F: Kako mi možemo pridonijeti očuvanju okoliša u školi i izvan nje?

S: Svatko od nas treba brinuti za svijet oko sebe i paziti da uzima iz prirode ono što mu je zaista potrebno. Važno je pravilno zbrinjavati otpad. Važno je i stjecati znanje o svijetu oko nas kako ne bismo iz neznanja ugrozili neki njegov dio. Uključite se u Eko grupu i očuvajte školski okoliš!

F: Biste li podijelili s nama neku zanimljivost ili dogodovštinu koja se dogodila?

S: U našem dvorištu prije velikih građevinskih radova na školi živjele su brojne životinje poput vjevice, ptica (najveća viđena bila je sova ušara), brojnih leptira, kukaca te ježića koji je zaista prezimljavao u kućici. Prije nekoliko godina na igralištu su učenici tadašnjeg 3. razreda pronašli šišmiša koji nije mogao poletjeti. Oprezno sam ga smjestila u kutiju.

Za vrijeme boravka životinje u našoj učionici bili smo vrlo tihi i mirni kako joj ne bismo stvarali dodatni stres. Divlje životinje nam lako mogu prenijeti razne bolesti ili nas povrijediti i ne smijemo ih dirati. Prema uputama Info centra Dumovec nakon nastave odvezla sam ga u ambulantu za životinje. Kasnije smo saznali da je to bio mlad, jako uplašen i iscrpljen šišmiš. U ambulanti je preventivno dobio antibiotik, odmorio se, najeo pušten je u Maksimir. Svaki put kada u Maksimiru vidimo šišmiša pomislimo da je to možda baš taj naš prijatelj.

F: Vrlo zanimljivo! Učiteljice Sanja, hvala Vam puno na razgovoru.

Filip Frouth, 4. b



Eko kućica.



Jagode u školskom vrtu.

Prema narodnoj poslovice, onaj tko sadi drvo, voli ne samo sebe, nego i druge. Pa pročitajmo kako učenik Andro i Šumoborci vole druge!

KAKO SAM POMOGAO ŠUMI



Izviđači sade stablo.

Ljudi vole biti u šumi radi zdravlja, zabave, svježeg zraka, branja gljiva pa i drugih razloga. Jeste li se ikada pitali zašto su šume važne? Proizvode kisik za cijeli svijet i dom su mnogim životinjama i biljkama. Ljudi se koriste drvećem da bi se ugrijali i napravili proizvode od drveta. Danas zbog mnogih razloga šume polako nestaju. Prevelika sječa drveća, isušivanje tla, požari, poplave i pojedini nametnici uzrokuju smanjivanje i nestajanje šuma.

Kako riješiti taj problem? Jedan od načina je pošumljavanje. Sadnjom novih stabala osiguravamo budućnost. Sudjelovao sam u pošumljavanju u studenome 2021. godine s izviđačima. Sadili smo sadnice hrasta lužnjaka u blizini Zagreba u organizaciji Šumoboraca. Šumoborci su organizacija koja se bavi sadnjom drveća na mjestima gdje šume nestaju. Toga dana moja obitelj, izviđači i ja zasadili smo više od 2 000 sadnica hrasta lužnjaka. Moram priznati da sam se baš zabavio s prijateljima i učinio dobro djelo. Nakon napornog rada stariji izviđači skuhali su grah. Veselim se takvim događajima i nadam se da ću zasaditi još sadnica. A što vi čekate? Posadite drvo!

Andro Pavlek, 4. a



Andro, Janko i Ivor u akciji pošumljavanja.

Odmalena nas uče da ne smijemo zagađivati okoliš, no ljudi ga ipak zagađuju. Jesmo li lijeni baciti otpad u smeće? Razmišljamo li o budućnosti?

NE OKOLIŠAJ!

Ako želimo uredan okoliš, moramo se pokrenuti! Ljudi zagađuju okoliš jer žive u sadašnjosti ne razmišljaju o budućnosti. Lijeni su baciti otpad u kante, ne da im se razvrstavati otpad iako postoje posebne kante za miješani komunalni otpad, biorazgradivi otpad, plastiku, papir i staklo. Ne žele razmišljati o tome jer je jednostavnije baciti otpad na ulicu ili sav otpad u jedan koš za smeće.



Opušak.

Ubrzani način života navodi nas na brzo djelovanje bez razmišljanja o posljedicama. Npr. pušači kada čekaju tramvaj bacaju opuške na cestu. Žvakaće gume bacaju se na cestu. Putnici u vlaku stoje uz prozor i bacaju limenke kroz prozor i vjerojatno misle: „Ne živim ovdje pa me ni ne zanima kakav je okoliš“. Upravo taj nemar i nebriga dovode do gomilanja otpada.

Odlučile smo istražiti glavne probleme s otpadom na Borongaju. Već na prvu, šeućući, primjećujemo opuške, ostatke hrane i razne plastične omote. Hm, dragi Borongajci, ne okolišajte i pogledajte čuvate li naše prekrasno borongajsko zelenilo!

Okoliš oko potoka Bliznac

Potok je dio Borongaja i Ferenščice. Mi učenici često se družimo u tom dijelu naselja oko potoka jer nas voda smiruje i opušta. U blizini potoka nalazi se sjenica koja je utočište za mnoge razgovore. Istraživale smo okoliš oko potoka. U travi oko potoka pronašle smo pseći izmet. Vidjele smo opuške cigareta i razbacano smeće (čepove boca, plastiku, smeće, maske, vrećice, plastične omote, limenke). Čim smo to ugledale, izgubile smo volju za druženjem. Zar zaista ova vodena oaza u našem kvartu treba biti ukrašena smećem?



Smeće pokraj koša.

Parkovi u kvartu



Komadić plastike.

U našem kvartu najpoznatiji je Park malog princa. Čitajući Slap iz 2001. godine, saznale smo da je gospođa Nada Orel autorica Parka malog princa. Bavila se kiparstvom, slikarstvom i fotografijom. Gospođa je smatrala da kvart Borongaj treba arhitektonski doraditi kako sive limenke ne bi bile jedino ogledalo tog kvarta. Pomislila je kako bi između limenki napravila zvijezde i zvjezdane krakove koji idu prema njima te da će iz gornjih kutova to izgledati kao da gledamo nebo. Sjetila se svoje najdraže knjige, Malog princa i odlučila svojom idejom povezati ljude u kvartu.

Park je otvoren 1987. godine. Skulpture u parku klesala su djeca, roditelji, bake i djedovi.

Oduševljene tom pričom ušle smo u park. Ugledale smo papiriće i žvakaće gume, opuške cigareta i, ono što nas je najviše iznenadilo, komadiće hrane na travi. Neki ljudi nemaju što jesti, a ljudi se razbacuju hranom! Mali princ nikako ne bi bio zadovoljan da sleti na planet Borongaj. Vidio bi plastične vrećice, maske i boce u travi. Razumijemo da vam je dosta maski, no bacajte ih u koš! Dragi Borongajci, očito ne poštujete pravila! Kako očekujete da će djeca poštivati pravila i čuvati okoliš ako ga ne čuvaju odrasli?!

Školsko igralište

Naše školsko igralište čisti se, no ljudi ga iznova zagađuju! Prazne plastične vrećice, kutije od cigareta, maske, papirnate čaše, rukavice, poklopac staklenke, upaljač,

kvačice, flomasteri – kao da ste ušli u Offertissimu! Pitamo se kako se to smeće nađe na školskom igralištu?! Jesu li ljudi uopće svjesni što sve ostavljaju prirodi? Naš zaključak je sljedeći. Stanovnici Borongaja okolišaju! Ne razvrstavaju u potpunosti otpad, bacaju smeće gdje stignu i nisu svjesni koliko štetu čine bacajući plastičnu vrećicu u travu, a ne u koš. Upravo sam stala na žvakaću gumu!

Erma Grahovac i Linda Neziri, 5. b

Geonight – večer posvećena geografiji održana je 1. travnja pod vodstvom učiteljice Geografije Nevenke Pokos. Kakva će biti klima za 50-ak godina? Što možemo učiniti kako bismo usporili ili spriječili klimatske promjene?

KLIMA SE KLIMA!

„Ne čeka nas baš lijepa budućnost!“ – ovom rečenicom učiteljica Geografije Nevenka Pokos započela je predavanje prve Noći geografije u našoj školi. Ovogodišnja tema bile su klimatske promjene, dugotrajne promjene u statističkoj raspodjeli ili intenzitetu klimatskih elemenata koje traju desetljećima. Globalno zatopljenje, topljenje ledenjaka, rast razine mora i ekstremni vremenski uvjeti izravna su posljedica klimatskih promjena.

Svjedoci smo da se Zemlja posljednjih godina zagrijava. Prirodni čimbenici koji utječu na zagrijavanje Zemlje su Sunčevo zračenje i vulkanske erupcije. Ostali čimbenici su fosilna goriva, urbanizacija i sječa šuma. U studenome 2021. godine održana je UN-ova konferencija o klimatskim promjenama. Europa do 2050. godine predviđa ukidanje fosilnih goriva (izgaranjem fosilnih goriva nastaje najveća količina ugljikova dioksida koji onečišćuje zrak) i ograničavanje zagrijavanja planeta do kraja stoljeća za 1,5 Celzijev stupanj. Glavni krivci za lošu klimu su ljudi, odnosno generacije ljudi koji od davnina zanemaruju Zemljine potrebe i zagađuju okoliš.

Posljednjih godina svjedoci smo naglih promjena u temperaturi zraka. Zanimljivo je da je u Hrvatskoj najviša temperatura izmjerena u Pločama, 42,8 Celzijevih stupnjeva (1981. godine), a najniža u Gračacu -34,6 Celzijevih stupnjeva (2003. godine)! Dakle, još uvijek nam nije toliko loše, no nismo svjesni da se klima mijenja i da će se zbog nepovoljne klime u budućnosti stanovnici nekih gradova uz obalu mora ili oceana morati iseliti. Zašto? Zato što moguća pojava tsunamija i pijavica može naštetiti gradovima i kućama. Nažalost moramo živjeti s posljedicama onih utjecaja na klimu koje smo već prouzročili.

Što mi možemo učiniti:

1. Ići na posao ili u školu biciklom i pješke.
2. Smanjiti krčenje šuma i pošumljavanje.
3. Energetski uporabiti otpad.
4. Poučavati o klimatskim promjenama.
5. Prijeti na obnovljive izvore energije.

Paula Šemper, 5. a



1	9				4	6
	4			1		
6						9
	9	6		2		
4			7			
	1		3		9	

						9
6						
		9				
			7			
9						
8						
						9

▲						
	■		●			
		▲			▲	
			●	■		
	▲	■				

SUDOKU

Robert Frouth, 4.b

KRIŽALJKA

1.						
	2.					
		3.				
4.						
				5.		
6.						
		7.				
				8.		

- Otok u Hrvatskoj.
- Kutnjak je ____.
- Gornji, završni dio svake građevine - k ____.
- Sve ono što nas okružuje nazivamo _____.
- Učenik ili ____.
- Uzvik na satu tjelesne kulture: "Sat je počeo, _____"
- Suprotno od kraj.
- Stoti dio 1 kune.

KONAČNO RJEŠENJE: _____

Petar Korkut, 4.b

Pokušaj nastanka himne

Stihovi školske himne nastajali su mjesecima. Neki su nas vaši pokušaji zaista oduševili svojom kreativnošću i maštovitošću, a neki su nas i nasmijali! Pročitajte pokušaje nastanka školske himne!

Mi smo djeca.
Što od mene očekuju?!

Što da im napišem?
Pjesmu neku besmislenu?

Ovo nema rime
Pa je loše.

Ne znam pisati pjesme.
Ja sam loš u tome!

(nepoznat autor)

Naša škola, stara, lijepa
Nije uopće slijepa.
Vidi tko uči i tko se namuču.

U Borongaju, kvartu našem se nalazi
I nikamo ne odlazi.

Blizu nam je park Maksimir
Koji svima pruža najveći mir.

Blizu nam je park Maksimir
Koji svima pruža najveći mir.

Ptičice, vjeverice svuda oko nas
Svi oni plešu samo za vas.

Borongajski vrtovi, limenke, šuma
Ništa nisam smela s uma!

Leona Vraneša, 6.a

Dobrišin kovčeg u školi se čuva
Koji je držala njegova ruka.

Tamo bijaše i jedan kišobran više
Koji je služio za vočku poslije kiše.

Njegov slap srca nam grije
Dok nikom u školi lako nije.

Kad dobiješ jedan nije to lako
To zna sva'ko!

Njegove pjesme vrlo su lijepo
Zbog njih u školi nema treme.
Lijepo nam je, nema dileme!

Rea Rusan, 6. b

Tiho, o tiho, govorim vam
Naš časopis Slap je znan.
Neki autom, neki pješke
Dok se nose torbe teške.

Naše znanje
Kao vočka poslije kiše
Zadaća teža, i teža se piše.

Ujesen počinje,

Lejti je kraj.
Veliki odmor naš je raj.

Negdje daleko,
Teče slap
Što u njem znači moja mala kap?

Tina Antolić, 6. b

Svaka kaplja jedna je od nas
I svi imamo svoj glas.

Cijela smo zajednica
k'o jato ptica lastavica.

U našem kvartu sreća je u sjaju,
Radost i prijateljstvo svrhu joj daju.
Godine prolaze,
Nove radosti dolaze.

Našu školu krasi
Prirodna ljepota časti.

Na naše ime ponosni smo mi,
Cesarićeve pjesme volimo svi.

Kroz teške puteve prolazimo,
Ali do cilja dolazimo.

Kaplja nakon kiše nema više,
Al' vočka još uvijek sretno diše.

Mostove prijateljstva dižemo
I na srce ih vječno nižemo.

Zorom se dižemo,
Kredama riječi nižemo.

Muku mučimo
Al' uvijek naučimo.

Za život nas sprema
I milosti nema.

Čvrsto nas priprema,
Bez daljnjih dilema.

Maša Tkalčević, 7. b

Lijepu našu školu
Mi jako volimo.
U njoj puno učimo.

Igramo se i pjevamo.
Prijatelje imamo i
Lijepo se zabavljamo.

Puni smo briga
Al' uvijek nas razveseli
Neka nova knjiga.

Po pjesniku Cesariću
Dobila je ime.
Mi smo njegove kapi
I ponosimo se njime.

1.b

Šuma

Šuma je jedno posebno mjesto,
koje su ljudi posjećivali često.

Sada ljudi ne dolaze više,
u šumi je sve tiše i tiše.

Sad zelena više nije,
kao što je bila prije.

Ali neki se ljudi trude,
da što je ljepša bude.

Ako će se svi potruditi
ljepota će odmah dojuri.

Nika Vuković, 4.b

Spašavanje naše Zemlje

Zemlju jednu imamo mi
i moramo ju čuvati!

Ne smijemo lijeni biti,
moramo otpad razvrstavati.

Puno problema imamo mi,
a sami smo ih prouzročili.

U oceanima puno riba ima,
zbog plastike teško je plivati njima.

Ledenjaci se otapaju u vodi
što Zemlji jako škodi.

Pokrenimo se i mi,
pokušajmo Zemlju očistiti.

Zato pomozite prirodi vi
i zajedno ćemo ju očuvati.

Lara Kufner, Bruna Basara, 5.a

Prijateljice

One su jedinstvene.
Ne nađeš ih lako.
A kad ` nađeš budi sretna
što je stvarno tako.

Jer neke su prave,
a neke su kvarne.
Neke znaju čuvati tajnu,
a neke znaju ispričati priču "sjajnu".

Prijateljstva su prava,
ali ne sa svima.
Nemoj pobrkati prave sa
lažnim prijateljima.

Bruna Vlahović, 4.b



Vincent van Gogh : Zvezdana noć - kolaž, grupni rad 5.a i 5.b razreda